

Republica Moldova

PARLAMENTUL

LEGE Nr. 1380
din 20.11.1997

cu privire la tariful vamal*

Publicat : 01.01.2007 în Monitorul Oficial Nr. ed.special.

MODIFICAT

[LP47 din 27.03.14, MO99-102/25.04.14 art.251](#)
[LP324 din 23.12.13, MO320-321/31.12.13 art.871; în vigoare 01.01.14](#)
[LP275 din 15.11.13, MO291-296/13.12.13 art.801](#)
[LP213 din 12.07.13, MO159-160/23.07.13 art.508](#)
[LP307 din 26.12.12, MO26/04.02.13 art.95](#)
[LP178 din 11.07.12, MO190-192/14.09.12 art.644; în vigoare 14.09.12](#)
[LP33 din 06.05.12, MO99-102/25.05.12 art.330](#)
[LP54 din 22.03.12, MO72-75/13.04.12 art.233](#)
[LP62 din 30.03.12, MO64/03.04.12 art.215](#)
[LP267 din 23.12.11, MO13-14/13.01.12 art.32; în vigoare 13.01.12](#)
[LP212 din 27.10.11, MO197-202/18.11.11 art.575](#)
[LP162 din 22.07.11, MO170-175/14.10.11 art.498](#)
[LP80 din 21.04.11, MO69/23.04.11 art.177](#)
[LP114 din 17.06.10, MO121-123/16.07.10 art.378](#)
[LP112 din 04.06.10, MO110-113/02.07.10 art.337](#)
[LP108-XVIII din 17.12.09, MO193-196/29.12.09 art.609; în vigoare 01.01.10](#)
[LP301-XVI din 25.12.08, MO12-15/27.01.09 art.32](#)
[LP177-XVI din 10.07.08, MO134-137/25.07.08 art.549](#)
[LP103-XVI din 16.05.08, MO117-119/04.07.08 art.459](#)
[LP110-XVI din 16.05.08, MO107-109/20.06.08 art.421](#)
[LP280-XVI din 14.12.07, MO94-96/30.05.08 art.349](#)
[LP303-XVI din 27.12.07, MO13/19.01.08 art.42](#)
[LP186-XVI din 26.07.07, MO112-116/03.08.07 art.518](#)
[LP171-XVI din 19.07.07, MO112-116/03.08.07 art.510](#)
[LP144-XVI din 22.06.07, MO 94-97/06.07.07 art.424](#)

*Republicată în temeiul Hotărârii Parlamentului Republicii Moldova nr. 1546-XVI din 25.02.98 - Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 1998, nr. 26-27, art. 176. Modificată și completată prin Legile Republicii Moldova:

- 1) nr. 1319-XIV din 27.10.00 - Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2001, nr. 31-34, art. 111;
- 2) nr. 1387-XIV din 24.11.00 - Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2001, nr. 69-176, art. 1248;
- 3) nr. 837-XV din 14.02.02 - Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2002, nr. 40-42, art. 252;
- 4) nr. 967-XV din 11.04.02 - Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2002, nr. 59-61, art. 435;
- 5) nr. 1031-XV din 02.05.02 - Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2002, nr. 66-68, art. 539;
- 6) nr. 1082-XV din 24.05.02 - Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2002, nr. 79-81, art. 649;
- 7) nr. 1114-XV din 06.06.02 - Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2002, nr. 74, art. 616;
- 8) nr. 1122-XV din 13.06.02 - Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2002, nr. 96-99, art. 707;
- 9) nr. 1140-XV din 14.06.02 - Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2002, nr. 100-101, art. 745;
- 10) nr. 1299-XV din 25.07.02 - Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2002, nr. 115-116, art. 930;
- 11) nr. 1440-XV din 08.11.02 - Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2002, nr. 178-181, art. 1354;
- 12) nr. 1532-XV din 12.12.02 - Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2002, nr. 182-184, art. 1389;
- 13) nr. 83-XV din 28.02.03 - Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2003, nr. 81, art. 379;
- 14) nr. 239-XV din 13.06.03 - Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2003, nr. 134, art. 533;
- 15) nr. 263-XV din 26.06.03 - Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2003, nr. 141-143, art. 570;
- 16) nr. 299-XV din 11.07.03 - Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2003, nr. 155-156, art. 633;
- 17) nr. 331-XV din 24.07.03 - Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2003, nr. 163-166, art. 668;
- 18) nr. 340-XV din 24.07.03 - Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2003, nr. 170-172, art. 715;
- 19) nr. 367-XV din 25.09.03 - Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2003, nr. 215-217, art. 819;
- 20) nr. 468-XV din 21.11.03 - Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2003, nr. 239-242, art. 964;
- 21) nr. 501-XV din 11.12.03 - Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2004, nr. 6-12, art. 54;
- 22) nr. 568-XV din 25.12.03 - Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2004, nr. 6-12, art. 78;
- 23) nr. 583-XV din 26.12.03 - Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2004, nr. 6-12, art. 90;
- 24) nr. 167-XV din 27.05.04 - Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2004, nr. 100-103, art. 520;
- 25) nr. 228-XV din 01.07.04 - Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2004, nr. 147-149, art. 759;
- 26) nr. 294-XV din 28.07.04 - Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2004, nr. 138-146, art. 747;
- 27) nr. 350-XV din 21.11.04 - Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2004, nr. 208-211, art. 930;
- 28) nr. 5-XV din 17.02.05 - Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2005, nr. 39-41, art. 135;
- 29) nr. 10-XV din 17.02.05 - Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2005, nr. 36-38, art. 120;
- 30) nr. 11-XV din 17.02.05 - Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2005, nr. 46-50, art. 165;
- 31) nr. 60-XVI din 28.04.05 - Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2005, nr. 92-94, art. 431;
- 32) nr. 154-XVI din 21.07.05 - Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2005, nr. 126-128, art. 611;
- 33) nr. 156-XVI din 21.07.05 - Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2005, nr. 107-109, art. 527;
- 34) nr. 289-XVI din 11.11.05 - Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2005, nr. 164-167, art. 816;

- 35) nr. 59-XVI din 10.03.06 - Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2006, nr. 43-46, art. 192;
36) nr. 82-XVI din 06.04.06 - Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2006, nr. 66-68, art. 285;
37) nr. 267-XVI din 28.07.06 - Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2006, nr. 138-141, art. 686;
38) nr. 268-XVI din 28.07.06 - Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2006, nr. 142-145, art. 702;
39) nr. 325-XVI din 03.11.06 - Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2006, nr. 186-188, art. 869.

Parlamentul adoptă prezenta lege.

Capitolul I **DISPOZIȚII GENERALE**

Articolul 1. Domeniul de aplicare a legii

(1) Prezenta lege stabilește modul de formare și de aplicare a tarifului vamal la mărfurile introduse pe sau scoase de pe teritoriul Republicii Moldova, regulile de supunere a acestora taxelor vamale, precum și metodele de determinare a valorii în vamă și a țării de origine a mărfurilor.

(2) Scopul aplicării tarifului vamal:

- a) optimizarea structurii importului de mărfuri;
- b) echilibrarea importului și exportului de mărfuri, protecția producătorilor de mărfuri autohtoni;
- c) crearea condițiilor favorabile pentru integrarea economiei Republicii Moldova în economia mondială.

Articolul 2. Noțiuni de bază

În sensul prezentei legi, se definesc următoarele noțiuni:

tarif vamal - catalog care cuprinde nomenclatorul de mărfuri introduse pe sau scoase de pe teritoriul vamal, precum și cuantumul taxei vamale la aceste mărfuri;

frontieră vamală - frontiera de stat a Republicii Moldova;

teritoriu vamal - teritoriul asupra căruia Republica Moldova are dreptul exclusiv de jurisdicție în domeniul activității vamale;

trecerea mărfurilor peste frontiera vamală - introducerea pe sau scoaterea de pe teritoriul vamal a mărfurilor, precum și tranzitarea lor prin orice metodă;

mărfuri - orice bun mobil, inclusiv toate tipurile de energie.

Mijloacele de transport utilizate la transporturile internaționale nu se consideră mărfuri;

Nomenclator de mărfuri - listă care cuprinde codurile, denumirile și descrierea mărfurilor corespunzătoare sistemelor de clasificare aplicate în practica internațională;

valoarea în vamă a mărfii - valoarea mărfii introduse pe sau scoase de pe teritoriul vamal, stabilită în scopul perceperii drepturilor de import;

[Art.2 noțiunea modificată prin LP324 din 23.12.13, MO320-321/31.12.13 art.871; în vigoare 01.01.14]

taxă vamală – impozit încasat de organul vamal conform tarifului vamal de import;

[Art.2 noțiunea în redacția LP324 din 23.12.13, MO320-321/31.12.13 art.871; în vigoare 01.01.14]

declarant - persoană fizică sau juridică care își declară mărfurile autorității vamale;

țară de import - țara sau teritoriul vamal în care se importă mărfuri și servicii;

mărfuri identice - mărfuri care se aseamănă sub toate aspectele cu marfa de evaluat, inclusiv sub aspectul caracteristicilor fizice, calității și reputației ei pe piață. Deosebirile neesențiale de aspect exterior nu pot constitui o piedică pentru a considera identice mărfurile care corespund celorlalte caracteristici ale definiției;

mărfuri similare - mărfuri care, deși nu se aseamănă sub toate aspectele, au caracteristici asemănătoare și sînt produse din materiale asemănătoare, ceea ce le permite să îndeplinească aceleași funcții și să fie interschimbabile din punct de vedere comercial. Calitatea mărfurilor, reputația lor și existența unei mărci de producție sau de comerț sînt factori care urmează a fi luați în

considerare la determinarea similitudinii mărfii;

mărfuri de aceeași clasă sau de același tip - mărfuri încadrate, conform Nomenclatorului de mărfuri al Republicii Moldova, aprobat de către Guvern, într-o grupă sau într-o categorie de mărfuri produse de o anumită ramură de producție sau de un anumit sector de producție, cuprinzând mărfuri identice sau similare;

redevență (royalty) – plăți de orice natură primite în calitate de recompensă pentru utilizarea ori transmiterea dreptului de utilizare a oricărui drept de autor și/sau a drepturilor conexe, inclusiv asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv filme de cinema și filme sau benzi pentru televiziune sau radiodifuziune, a oricărui brevet de invenție, marcă comercială, design sau model, plan, produs soft, formulă secretă sau proces, pentru utilizarea ori transmiterea dreptului de utilizare a informației referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific.

[Art.2 noțiunea în redacția LP324 din 23.12.13, MO320-321/31.12.13 art.871; în vigoare 01.01.14]

Capitolul II

TAXA VAMALĂ. TIPURILE EI, MODUL DE STABILIRE ȘI DE APLICARE

Articolul 3. Tipurile de taxe vamale

Se aplică următoarele tipuri de taxe vamale:

- 1) ad valorem, calculată în procente față de valoarea în vamă a mărfii;
- 2) specifică, calculată în baza tarifului stabilit la o unitate de mărfă;
- 3) combinată, care îmbină tipurile de taxe vamale specificate la punctele 1) și 2);
- 4) excepțională, care, la rîndul ei, se divizează în:

a) taxă specială, aplicată în scopul protejării mărfurilor de origine indigenă la introducerea pe teritoriul vamal a mărfurilor de producție străină în cantități și în condiții care cauzează sau pot cauza prejudicii materiale considerabile producătorilor de mărfuri autohtoni;

b) taxă antidumping, percepută în cazul introducerii pe teritoriul vamal a unor mărfuri la prețuri mai mici decît valoarea lor în țara exportatoare la momentul importului, dacă sînt lezate interesele sau apare pericolul cauzării prejudiciilor materiale producătorilor autohtoni de mărfuri identice sau similare ori apar piedici pentru organizarea sau extinderea în țară a producției de mărfuri identice sau similare;

c) taxă compensatorie, aplicată în cazul introducerii pe teritoriul vamal a mărfurilor, la producerea sau la exportul cărora, direct sau indirect, au fost utilizate subvenții, dacă sînt lezate interesele sau apare pericolul cauzării prejudiciilor materiale producătorilor autohtoni de mărfuri identice sau similare ori apar piedici pentru organizarea sau extinderea în țară a producției de mărfuri identice sau similare.

Articolul 4. Modul de stabilire și de aplicare a taxei vamale

(1) Cotele taxei vamale și lista mărfurilor supuse acesteia se stabilesc de către Parlament.

(2) Cotele taxei vamale se aplică în conformitate cu prezenta lege și cu acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte.

[Art.4 al.(2) modificat prin LP280-XVI din 14.12.07, MO94-96/30.05.08 art.349]

(3) Cotele taxei vamale sînt unice și nu pot fi modificate, cu excepția cazurilor prevăzute de legislație și de acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte.

(4) Taxele vamale se aplică conform anexei nr.1, care face parte integrantă din prezenta lege.

(5) Taxele pentru efectuarea procedurilor vamale se percep conform anexei nr.2, care face parte integrantă din prezenta lege. Taxa pentru efectuarea procedurilor vamale nu se percepe pentru mostrele și exponatele aduse de către agenții economici autohtoni pentru tîrgurile și expozițiile internaționale, organizate în teritoriul zonelor economice libere.

[Art.4 al.(6) abrogat prin LP324 din 23.12.13, MO320-321/31.12.13 art.871; în vigoare 01.01.14]

Articolul 4¹. Plăți și transferuri pe teritoriul Republicii Moldova

Pe teritoriul Republicii Moldova, plățile și transferurile aferente achitării și restituirii taxei vamale sau a altor taxe, indicate la art. 4, se efectuează în corespundere cu prevederile respective ale Codului vamal.

[Art.4¹ introdus prin LP33 din 06.05.12, MO99-102/25.05.12 art.330]

Capitolul III **VALOAREA ÎN VAMĂ A MĂRFII**

Articolul 5. Sistemul de determinare a valorii în vamă a mărfurilor

(1) Sistemul de determinare a valorii în vamă a mărfurilor se aplică pentru toate mărfurile introduse pe sau scoase de pe teritoriul vamal.

(2) Valoarea în vamă a mărfurilor este determinată de către autoritatea vamală în conformitate cu prezenta lege, cu tratatele internaționale ratificate de Republica Moldova, precum și cu actele normative ale Guvernului, adoptate în scopul executării acestora.

[Art.5 al.(2) în redacția LP275 din 15.11.13, MO291-296/13.12.13 art.801]

Articolul 6. Declararea valorii în vamă a mărfii

(1) La trecerea mărfii peste frontiera vamală, declarantul anunță valoarea în vamă a acesteia autorității vamale.

(2) Modul și condițiile de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe și scoase de pe teritoriul vamal, precum și forma declarației se stabilesc de către Guvern în conformitate cu prezenta lege și cu tratatele internaționale ratificate de Republica Moldova.

[Art.6 al.(2) modificat prin LP275 din 15.11.13, MO291-296/13.12.13 art.801]

Articolul 7. Drepturile și obligațiile declarantului

(1) Valoarea în vamă a mărfii anunțată de declarant și datele suplimentare referitoare la ea trebuie să fie veridice și confirmate prin acte.

(2) În cazul în care este necesar de a confirma valoarea în vamă a mărfii anunțată, declarantul, la cererea autorității vamale, este obligat să prezinte datele respective. Dacă autoritatea vamală pune la îndoială autenticitatea acestor date, declarantul este în drept să determine valoarea în vamă a mărfii prin metodele prevăzute de prezenta lege.

(3) În cazul în care autoritatea vamală dispune amânarea determinării definitive a valorii în vamă, declarantul are dreptul să ridice marfa din vamă cu condiția depunerii unei garanții suficiente, care să acopere încasarea drepturilor de import corespunzătoare mărfii în cauză. Procedura de amânare a determinării definitive a valorii în vamă a mărfii este stabilită de Serviciul Vamal.

Garanția suficientă este oferită printr-un depozit bănesc sau o scrisoare de garanție emisă de o bancă agreată de autoritatea vamală (garanție bancară), sau ca garanție a brokerului vamal.

În sensul prezentului articol, garanția suficientă reprezintă diferența dintre drepturile de import calculate pe baza valorii în vamă a mărfii, determinată de autoritatea vamală cu titlu provizoriu, și drepturile de import calculate pe baza valorii în vamă declarate de declarant.

[Art.7 al.(3) în redacția LP275 din 15.11.13, MO291-296/13.12.13 art.801]

(3¹) În situația în care s-a procedat la amânarea determinării definitive a valorii în vamă a mărfii, drepturile de import calculate pe baza valorii anunțate de declarant se transferă în bugetul de stat, garanția suficientă oferită printr-un depozit bănesc se transferă în contul trezoreriei de garanții, iar garanția bancară sau garanția brokerului vamal se va perfecta în biroul vamal în care se efectuează formalitățile vamale de import înainte de acordarea liberului de vamă.

[Art.7 al.(3¹) introdus prin LP275 din 15.11.13, MO291-296/13.12.13 art.801]

(3²) În cazul în care, în termen de 30 de zile calendaristice de la ridicarea mărfii, declarantul nu prezintă documente concludente privind confirmarea valorii în vamă a acesteia, autoritatea vamală procedează la executarea garanției, iar operațiunea de plasare a mărfurilor sub regim vamal se consideră a fi încheiată.

[Art.7 al.(3²) introdus prin LP275 din 15.11.13, MO291-296/13.12.13 art.801]

(3³) Atunci când, în timpul efectuării formalităților vamale de import, se constată că valoarea în vamă nu poate fi determinată prin aplicarea art. 11, chiar dacă s-ar proceda la amânarea determinării

definitive a valorii în vamă, autoritatea vamală aplică prevederile art. 12–17 în ordinea stabilită de prezenta lege, valoarea în vamă determinată astfel avînd caracter definitiv.

[Art.7 al.(3³) introdus prin LP275 din 15.11.13, MO291-296/13.12.13 art.801]

(4) În cazul în care nu este de acord cu decizia autorității vamale referitoare la valoarea în vamă a mărfii, declarantul poate ataca această decizie în modul stabilit de legislație atît în fața autorității vamale, cît și în fața instanței de judecată, fără penalizare.

(5) Cheltuielile suplimentare aferente precizării valorii în vamă a mărfii sau prezentării unor informații suplimentare referitoare la ea sînt acoperite de declarant, în cazul cînd autoritățile vamale depistează neautenticitatea datelor anunțate în declarație. Cheltuielile ce țin de efectuarea, la insistența autorității vamale, a controlului suplimentar, în cazul cînd rezultatele acestuia confirmă informația inițială prezentată de declarant, sînt acoperite de către autoritatea vamală.

Articolul 8. Drepturile și obligațiile autorității vamale

(1) Autoritatea vamală exercită controlul asupra corectitudinii determinării valorii în vamă a mărfii.

(2) Autoritatea vamală este în drept să ia decizii în privința corectitudinii ori incorectitudinii valorii în vamă a mărfii anunțate de declarant.

(3) În cazul în care nu există date ce ar confirma corectitudinea determinării valorii în vamă a mărfii anunțate sau în cazul în care există temei de a considera că datele prezentate de declarant (importator) nu sînt veridice (inclusiv sînt sub nivelul valorii lor de producție) și/sau nu sînt suficiente, autoritatea vamală este în drept să determine de sine stătător valoarea în vamă a mărfii, aplicînd consecutiv una din cele 6 metode prevăzute de prezenta lege.

[Art.8 al.(3) în redacția LP103-XVI din 16.05.08, MO117-119/04.07.08 art.459]

(4) Informația prezentată de declarant la anunțarea valorii în vamă a mărfii constituie secret comercial, poate fi utilizată de autoritatea vamală exclusiv în scopuri vamale și nu poate fi transmisă terțelor, cu excepția cazurilor prevăzute de legislație. Pentru divulgarea informației ce constituie secret comercial, autoritatea vamală poartă răspundere în conformitate cu legislația.

(5) În cazul în care persoana cu funcții de răspundere a autorității vamale adoptă decizia privind imposibilitatea de a accepta valoarea în vamă a mărfii anunțate de declarant, autoritatea vamală, la cererea declarantului, îl înștiințează în scris despre motivele neacceptării valorii date, oferindu-i acestuia sau oricărei alte persoane responsabile de plata drepturilor de import posibilitatea de a declara recurs fără penalizare.

[Art.8 al.(5) modificat prin LP324 din 23.12.13, MO320-321/31.12.13 art.871; în vigoare 01.01.14]

(6) După adoptarea deciziei definitive privind imposibilitatea de a accepta valoarea în vamă a mărfii anunțate de declarant, autoritatea vamală, la cererea în scris a declarantului, este obligată, în termen de o lună, să-i expună în scris motivele neacceptării valorii în vamă a mărfii anunțate de el drept bază la calcularea drepturilor de import.

[Art.8 al.(6) modificat prin LP324 din 23.12.13, MO320-321/31.12.13 art.871; în vigoare 01.01.14]

(7) În sensul articolelor 7 și 8 din prezenta lege, expresia "fără penalizare" înseamnă că declarantul nu va fi pasibil de amendă sau de o altă formă de penalitate pentru acțiunile de contestație.

Articolul 9. Calcularea și perceperea taxei vamale

(1) Taxa vamală se calculează și se percepe în baza valorii în vamă a mărfii pînă la sau la momentul prezentării declarației vamale.

[Art.9 al.(1) modificat prin LP280-XVI din 14.12.07, MO94-96/30.05.08 art.349]

(2) Taxa vamală încasată se varsă la bugetul de stat.

Capitolul IV

METODELE DE DETERMINARE A VALORII ÎN VAMĂ A MĂRFII ȘI MODUL DE APLICARE A LOR

**Articolul 10. Metodele de determinare a valorii în vamă
a mărfii**

- (1) Valoarea în vamă a mărfii introduse pe teritoriul vamal se determină prin următoarele metode:
- a) în baza valorii tranzacției, respectiv în baza prețului efectiv plătit sau de plătit;

[Art.10 al.(1), lit.a) modificată prin LP324 din 23.12.13, MO320-321/31.12.13 art.871; în vigoare 01.01.14]

- b) în baza valorii tranzacției cu marfă identică;
- c) în baza valorii tranzacției cu marfă similară;
- d) în baza costului unitar al mărfii;
- e) în baza valorii calculate a mărfii;
- f) prin metoda de rezervă.

(2) Principala metodă dintre cele specificate la alin.(1) este metoda determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă. În cazul în care metoda principală nu poate fi aplicată, se folosesc alte metode. Fiecare din metodele succesive se aplică doar în cazul în care valoarea în vamă a mărfii nu poate fi determinată prin metoda precedentă. Metodele prevăzute la lit.d) și e) pot fi aplicate în orice consecutivitate, la dorința declarantului.

Articolul 11. Metoda determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției, respectiv în baza prețului efectiv plătit sau de plătit

[Art.11 denumirea modificată prin LP324 din 23.12.13, MO320-321/31.12.13 art.871; în vigoare 01.01.14]

(1) La determinarea valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției, respectiv în baza prețului efectiv plătit sau de plătit, în valoarea tranzacției se includ următoarele componente în cazul în care nu au fost incluse anterior în valoarea mărfii:

[Art.11 al.(1) modificată prin LP324 din 23.12.13, MO320-321/31.12.13 art.871; în vigoare 01.01.14]

a) cheltuielile pentru transportul mărfii la aeroport sau în alt loc de introducere a mărfii pe teritoriul vamal:

- cheltuielile aferente asigurării;
- costul transportului;
- costul încărcării, descărcării și transbordării mărfii;

b) cheltuielile suportate de cumpărător:

- comisioanele și primele pentru brokeri, cu excepția comisiunilor pentru achiziționarea mărfii;

- costul containerelor și/sau al altui ambalaj de folosință repetată, dacă, în corespundere cu Nomenclatorul de mărfuri, acestea sînt considerate un tot întreg cu marfa;

- costul ambalajului, inclusiv costul materialelor de ambalaj și al lucrărilor de ambalare;

c) valoarea, calculată în mod corespunzător, a următoarelor mărfuri și servicii oferite, direct sau indirect, de cumpărător, în mod gratuit sau la preț redus, în scopul utilizării la producerea ori exportarea mărfii evaluate, în măsura în care această valoare nu a fost inclusă în prețul efectiv plătit sau de plătit:

- materiale, componente, părți și alte elemente similare, încorporate în marfă;

- instrumente, matrițe, forme și alte componente similare, utilizate la producerea mărfii;

- materiale cheltuite la producerea mărfii;

- lucrări de inginerie, de dezvoltare, lucrări de artă și design, planuri și schițe, executate în afara țării și necesare pentru producerea mărfii;

d) redevențele și taxele pentru licențe referitoare la mărfurile de evaluat, pe care cumpărătorul este obligat să le achite, direct sau indirect, ca o condiție a vânzării mărfurilor de evaluat, în cazul în care aceste redevențe și drepturi de licență nu au fost incluse în prețul efectiv plătit sau de plătit;

[Art.11 al.(1), lit.d) în redacția LP324 din 23.12.13, MO320-321/31.12.13 art.871; în vigoare 01.01.14]

e) partea din venitul de la orice revînzare, transmitere sau utilizare ulterioară a mărfii, care ar reveni, direct sau indirect, vînzătorului.

(2) Orice adaos la prețul efectiv plătit sau de plătit se efectuează în conformitate cu prevederile prezentului articol, doar pe bază de date obiective și cuantificabile.

(3) La determinarea valorii în vamă a mărfii nu se admite nici un adaos la prețul efectiv plătit sau de plătit, cu excepția celor prevăzute în prezentul articol.

(4) Metoda respectivă nu poate fi aplicată dacă:

a) există restricții în privința drepturilor cumpărătorului asupra mărfii evaluate, cu excepția restricțiilor:

- stabilite de legislație;
- în privința regiunii geografice în care marfa poate fi revândută;
- care nu influențează esențial prețul mărfii;

b) vânzarea mărfii și valoarea tranzacției depind de respectarea unor condiții a căror acțiune nu poate fi luată în considerare;

c) informația folosită de declarant la anunțarea valorii în vamă a mărfii nu este veridică sau nu este confirmată prin acte;

d) participanții la tranzacție sînt persoane interdependente, cu excepția cazurilor cînd interdependența lor nu influențează valoarea tranzacției și aceasta este acceptată în scopuri vamale conform prevederilor alin.(5).

(5) a) La determinarea acceptabilității valorii tranzacției în scopul aplicării prevederilor alin.(4), interdependența cumpărătorului și vânzătorului, conform alin.(6), nu va constitui un motiv suficient pentru a considera valoarea tranzacției inacceptabilă. În acest caz, se examinează circumstanțele vânzării și valoarea tranzacției se acceptă cu condiția ca interdependența să nu influențeze prețul. Dacă, ținînd cont de informațiile furnizate de declarant sau obținute din alte surse, autoritatea vamală are motive să considere că interdependența a influențat prețul, ea comunică motivele sale declarantului, dîndu-i acestuia posibilitatea de a argumenta valoarea tranzacției. La solicitarea declarantului, motivele se comunică în scris.

b) În cazul cînd participanții la tranzacție sînt persoane interdependente, valoarea tranzacției se acceptă și marfa se evaluează conform prevederilor alin.(4), dacă declarantul demonstrează că o atare valoare este foarte asemănătoare cu una dintre valorile înregistrate aproape în același moment sau în același moment, cum ar fi:

- valoarea tranzacției cu mărfuri identice sau similare din aceeași țară de export între persoane care nu sînt interdependente;

- valoarea în vamă a mărfurilor identice sau similare determinată conform prevederilor art.15;
- valoarea în vamă a mărfurilor identice sau similare determinată conform prevederilor art.16.

c) La aplicarea criteriilor menționate se va ține cont de diferența la nivel de comerț, de cantitate, de componenții enumerați în prezentul articol, de diferența de cheltuieli în tranzacțiile identice dintre persoane care nu sînt interdependente și cele dintre persoane interdependente.

d) Criteriile specificate la lit.b) se aplică la inițiativa declarantului și numai în scop comparativ.

(6) În sensul prezentei legi, persoanele se consideră interdependente dacă:

- una dintre ele face parte din consiliul directorilor sau din consiliul observatorilor celeilalte și viceversa;

- sînt recunoscute legal ca asociați;
- una dintre ele este patron, iar cealaltă - salariat;
- o persoană oarecare posedă, exercită controlul sau deține, direct sau indirect, cel puțin 5% din acțiunile cu drept de vot emise de ele;
- una dintre ele exercită controlul, direct sau indirect, asupra celeilalte;
- ambele sînt supuse controlului, direct sau indirect, de o terță persoană;
- împreună exercită controlul, direct sau indirect, asupra unei terțe persoane;
- ambele sînt membri ai aceleiași familii.

(7) Persoanele asociate în afaceri, în cazul în care una este agentul, distribuitorul sau concesionarul exclusiv (indiferent de denumirea folosită) al celeilalte, sînt considerate interdependente, în sensul prezentei legi, în cazul în care cad sub incidența prevederilor alin.(6).

(8) Cheltuielile suportate de cumpărător pentru serviciile de inspecție înainte de expediție a mărfurilor de import nu se includ în valoarea în vamă a mărfurilor importate.

Articolul 12. Metoda determinării valorii în vamă a mărfii

în baza valorii tranzacției cu marfă identică

(1) La utilizarea acestei metode, drept bază se ia valoarea tranzacției cu marfă identică. Se consideră identice mărfurile care se aseamănă în toate privințele cu marfa evaluată, inclusiv în ce privește:

- a) caracteristicile fizice;
- b) calitatea mărfii și reputația ei pe piață;
- c) țara de origine;
- d) producătorul.

(2) Deosebiri neesențiale de exterior nu pot constitui temei pentru includerea mărfurilor în categoria celor neidentice dacă în celelalte privințe aceste mărfuri corespund cerințelor prevăzute la alin.(1).

Articolul 13. Metoda determinării valorii în vamă a mărfii
în baza valorii tranzacției cu marfă similară

(1) La utilizarea acestei metode, drept bază se ia valoarea tranzacției cu marfă similară. Se consideră similare mărfurile care, deși nu sînt identice, au caracteristici asemănătoare și se constituie din componente asemănătoare, fapt ce le permite să îndeplinească aceleași funcții ca și marfa evaluată și să fie interschimbabile din punct de vedere comercial.

(2) La determinarea similitudinii mărfurilor, se iau în considerare următoarele caracteristici:

- a) calitatea, existența mărcii comerciale, reputația pe piață;
- b) țara de origine;
- c) producătorul.

Articolul 14. Principii suplimentare privind determinarea
valorii în vamă a mărfii în baza valorii
tranzacției cu marfă identică sau similară

(1) Marfa nu se consideră identică sau similară cu cea evaluată dacă:

- a) nu a fost produsă în aceeași țară cu marfa evaluată;
- b) lucrările de proiectare, lucrările experimentale de construcție, de amenajare estetică, designul, schițele și desenele tehnice ale ei au fost executate pe teritoriul Republicii Moldova.

(2) Marfa fabricată de o altă persoană decît producătorul mărfii evaluate se consideră identică ori similară cu cea evaluată numai în cazul în care nu există mărfuri identice sau similare fabricate de producătorul mărfii evaluate.

(3) Metoda determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției cu marfă identică sau similară se aplică în cazul în care marfa identică sau similară:

- a) este vîndută pentru a fi introdusă pe teritoriul Republicii Moldova;
- b) este introdusă concomitent sau cu cel mult 90 de zile înainte de introducerea mărfii care urmează a fi evaluată;
- c) este introdusă aproximativ în aceeași cantitate și/sau în aceleași condiții comerciale. Dacă marfa identică sau similară a fost introdusă în altă cantitate și/sau în alte condiții comerciale, declarantul trebuie să rectifice corespunzător valoarea în vamă a mărfii anunțate de el, ținînd cont de aceste deosebiri, și să confirme prin acte datele prezentate.

(4) În cazul în care cheltuielile specificate la art.11 alin.(1) lit.a) sînt cuprinse în valoarea tranzacției, această valoare se ajustează luînd în calcul diferența semnificativă, care poate exista între atare cheltuieli aferente mărfurilor evaluate și mărfurilor identice sau similare, determinată de diferențele de distanță și de mijloacele de transport.

(5) În cazul în care, la determinarea valorii în vamă a mărfii, drept bază poate fi luată valoarea uneia din cîteva tranzacții cu mărfuri identice sau similare, se aplică cea mai mică valoare a tranzacției.

Articolul 15. Determinarea valorii în vamă a mărfii
prin metoda costului unitar

(1) Dacă marfa introdusă pe teritoriul vamal (marfa de evaluat) este vîndută în țara de import în starea în care a fost importată, valoarea în vamă a acestei mărfi, conform prevederilor prezentului articol, se va baza pe prețul unitar corespunzător vînzării acestei mărfi ori vînzării mărfii identice

sau similare acesteia în cele mai mari partide, concomitent sau aproape concomitent cu importul mărfii de evaluat către persoane care nu sînt în relații de interdependență cu vânzătorul, și cu condiția deducerii:

a) comisioanelor plătite ordinar sau convenite ori a marjei aplicate, în mod obișnuit, beneficiilor și cheltuielilor generale aferente vânzărilor de mărfuri de aceeași clasă sau de același tip;

b) cheltuielilor obișnuite de transport și de asigurare, precum și cheltuielilor conexe suportate pe teritoriul Republicii Moldova;

[Art.15 al.(1), lit.c) abrogată prin LP275 din 15.11.13, MO291-296/13.12.13 art.801]

d) impozitelor și taxelor pasibile de plată în legătură cu importul sau vânzarea mărfurilor.

(2) Dacă nici marfa introdusă pe teritoriul vamal (marfa de evaluat), nici marfa identică sau similară nu este vîndută la momentul sau aproape la momentul introducerii mărfii de evaluat, valoarea în vamă se va baza, în cazul în care alin.(1) nu prevede altfel, pe prețul unitar la care aceste mărfuri se vînd în starea în care au fost introduse pe teritoriul vamal la data ulterioară cea mai apropiată momentului introducerii mărfii de evaluat, însă nu mai tîrziu de 90 de zile de la această dată.

(3) Dacă nici marfa introdusă pe teritoriul vamal (marfa de evaluat), nici marfa identică sau similară nu este vîndută în starea în care au fost importate, la solicitarea declarantului, valoarea în vamă se va baza pe prețul unitar la care cea mai mare partidă de mărfuri introduse, după prelucrarea ulterioară, a fost vîndută către persoane care nu sînt în relații de interdependență cu vânzătorul, făcîndu-se, totodată, ajustările datorate valorii adăugate aferente prelucrării și deducerile prevăzute la alin.(1).

Articolul 16. Metoda determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii calculate

(1) Valoarea în vamă a mărfii, conform prevederilor prezentului articol, se va baza pe valoarea calculată a acesteia, incluzînd:

a) valoarea sau prețul materialelor și operațiunilor de fabricare sau ale altor lucrări pentru producerea mărfii;

b) volumul beneficiilor și cheltuielilor generale, egal celui inclus de obicei în cuantumul vânzărilor de mărfuri de aceeași clasă sau de același tip cu marfa de evaluat, fabricate de producători, cu destinația țării de import;

c) orice cheltuieli prevăzute la art.11 alin.(1) lit.a).

(2) Autoritatea vamală nu este în drept să ceară sau să oblige o persoană nerezidentă să prezinte spre verificare documentele de evidență sau să permită accesul la ele în scopul de a determina valoarea calculată a mărfii. Totodată, informația comunicată de producătorul mărfii în scopul determinării valorii în vamă a acesteia, conform prevederilor prezentului articol, poate fi verificată în altă țară de autoritatea vamală, cu acordul producătorului și cu condiția preavizării guvernului țării în cauză și neopunerii acestuia cercetărilor.

Articolul 17. Metoda de rezervă

(1) În cazul în care valoarea în vamă a mărfii nu poate fi determinată prin aplicarea metodelor specificate la art. 11, 12, 13, 15 și 16, aceasta se determină pe baza datelor disponibile pe teritoriul vamal, prin mijloace rezonabile compatibile cu principiile și dispozițiile generale ale art. VII din Acordul General pentru Tarife și Comerț (GATT) și ale acordului de punere în aplicare a art. VII din acordul menționat.

[Art.17 al.(1) în redacția LP324 din 23.12.13, MO320-321/31.12.13 art.871; în vigoare 01.01.14]

[Art.17 al.(2) abrogat prin LP324 din 23.12.13, MO320-321/31.12.13 art.871; în vigoare 01.01.14]

(3) La determinarea valorii în vamă a mărfii prin metoda de rezervă, drept bază nu pot fi luate:

a) prețul de vânzare în Republica Moldova al mărfurilor produse pe teritoriul Republicii Moldova;

[Art.17 al.(3), lit.a) în redacția LP275 din 15.11.13, MO291-296/13.12.13 art.801]

b) prețul mărfii pe piața internă a țării exportatoare;

c) prețul mărfii stabilit arbitrar sau prețul fictiv;

d) sistemul care prevede aplicarea, în scopuri vamale, a celei mai mari valori a mărfii din două posibile;

e) costul de producție al mărfii, altul decât valoarea calculată a mărfurilor identice sau similare, determinat conform prevederilor art.16 lit.a);

f) valoarea mărfii comercializate pentru export în altă țară decât țara importatoare;

g) valoarea în vamă a mărfii minimală.

Articolul 17¹. Valoarea mărfurilor de export

Valoarea mărfurilor de export se determină în baza valorii contractuale a acestora, luându-se în considerare cheltuielile legate de transportul pînă la frontieră.

[Art.17¹ în redacția LP275 din 15.11.13, MO291-296/13.12.13 art.801]

Capitolul V

DETERMINAREA ȚĂRII DE ORIGINE A MĂRFII

Articolul 18. Scopul și modul de determinare a țării

de origine a mărfii

(1) Țara de origine a mărfii se determină în scopul efectuării unor măsuri tarifare și netarifare orientate spre reglementarea introducerii mărfurilor pe teritoriul vamal și scoaterii acestora de pe acest teritoriu.

(2) Modul de determinare a țării de origine a mărfii se stabilește de către Guvern în baza prevederilor prezentei legi și a acordurilor internaționale la care Republica Moldova este parte.

Articolul 19. Țara de origine a mărfii

(1) Drept țară de origine a mărfii se consideră țara în care ea a fost obținută integral sau a fost supusă unei prelucrări suficiente conform criteriilor stabilite de prezenta lege și de acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte.

[Art.19 al.(1) modificat prin LP267 din 23.12.11, MO13-14/13.01.12 art.32; în vigoare 13.01.12]

(2) Drept țară de origine a mărfii pot fi considerate și un grup de țări, o uniune vamală de țări, o parte a țării, în cazul în care este necesar de a le evidenția în scopul determinării originii mărfii.

(3) La stabilirea criteriilor de determinare a țării de origine a mărfii, preferință se acordă criteriilor stipulate în acordurile de comerț liber ratificate de Republica Moldova. În celelalte cazuri se aplică prevederile legislației naționale.

Articolul 20. Marfa obținută integral în țara respectivă

Drept mărfuri obținute integral în țara respectivă se consideră:

a) zăcămintele minerale și alte substanțe naturale extrase din solul țării respective sau de pe fundul apelor ei teritoriale;

b) plantele și produsele vegetale crescute sau recoltate în țara respectivă;

c) animalele vii născute și crescute în țara respectivă;

d) produsele obținute de la animale vii crescute în țara respectivă;

e) produsele obținute din vînatul și pescuitul practicate pe teritoriul țării respective;

f) produsele rezultate din pescuitul maritim și alte produse extrase din mare dincolo de apele teritoriale ale țării respective de vasele acesteia sau de cele închiriate de ea;

g) produsele fabricate la bordul navelor prelucrătoare ale țării respective, în exclusivitate din produsele menționate la lit. f);

h) deșeurile și rebuturile provenite din operațiuni de producere și prelucrare desfășurate în țara respectivă;

i) articolele uzate colectate în țara respectivă care pot fi folosite numai pentru recuperarea materiilor prime;

j) produsele fabricate în țară exclusiv din produsele specificate la lit. a)–i).

[Art.20 în redacția LP267 din 23.12.11, MO13-14/13.01.12 art.32; în vigoare 13.01.12]

Articolul 21. Criteriile prelucrării suficiente a mărfii

(4) Se consideră că nu corespund criteriilor prelucrării suficiente a mărfii:

a) operațiunile de asigurare a păstrării produselor în stare bună în timpul transportului și depozitării;

- b) operațiunile de desfacere și asamblare a ambalajelor;
- c) spălarea, curățarea, înlăturarea prafului, acoperirea cu oxid, cu ulei, cu vopsea sau cu alte materiale de acoperire;
- d) călcarea sau presarea textilelor;
- e) operațiunile simple de vopsire sau lustruire;
- f) decorticarea, albirea parțială sau totală, șlefuirea și lustruirea cerealelor și a orezului;
- g) operațiunile de măcinare, colorare a zahărului sau de formare a bucăților de zahăr;
- h) cojirea, scoaterea sîmburilor și dezghiocarea fructelor, a nucilor și a legumelor;
- i) ascuțirea, simpla măcinare sau simpla tăiere;
- j) cernerea, ciuruirea, sortarea, clasificarea, trierea, asortarea (inclusiv formarea seturilor de articole);
- k) simpla îmbuteliere, punerea în borcane, flacoane, saci, lăzi, cutii, fixarea pe plăci sau carton și alte operațiuni simple de împachetare;
- l) aplicarea sau imprimarea mărcilor, a etichetelor, a logotipurilor și a altor semne similare distinctive pe produse sau pe ambalajele acestora;
- m) amestecarea simplă a produselor, chiar de diferite tipuri, atunci cînd unul sau mai mulți compuși ai amestecului nu îndeplinesc condițiile stabilite pentru a putea fi considerați originari;
- n) simpla asamblare a părților de articole pentru constituirea unui articol complet sau dezasamblarea produselor în părți;
- o) sacrificarea animalelor;
- p) combinația din două sau mai multe operațiuni specificate la lit. a)–o).

[Art.21 al.(4) în redacția LP267 din 23.12.11, MO13-14/13.01.12 art.32; în vigoare 13.01.12]

(5) Produsul care întrunește criteriul de prelucrare suficientă prevăzut la alin. (3) exclusiv prin efectuarea operațiunilor enumerate la alin. (4) nu va fi considerat ca fiind originar din țara în care aceste operațiuni au avut loc.

[Art.21 al.(5) în redacția LP267 din 23.12.11, MO13-14/13.01.12 art.32; în vigoare 13.01.12]

Articolul 22. Determinarea țării de origine a mărfii

la livrarea acesteia în loturi

(1) La cererea declarantului, trebuie să fie considerată o singură marfă, marfa în stare demontată sau incompletă, livrată în mai multe loturi, în cazul în care, din motive de producție sau de transportare, este imposibil de a o expedia într-un singur lot, precum și marfa divizată în loturi din greșeală.

(2) Condițiile de aplicare a prevederilor alin. (1) sînt:

- a) înștiințarea prealabilă a autorității vamale despre divizarea mărfii în loturi, indicîndu-se cauzele acestei divizări și specificîndu-se fiecare lot prin indicarea codului de clasificare a mărfii conform Nomenclatorului de mărfuri și a datelor despre valoarea ei și țara de origine;
- b) confirmarea prin acte a incorectitudinii divizării mărfii în cîteva partide;
- c) livrarea tuturor loturilor de mărfuri dintr-o țară de către un singur exportator;
- d) introducerea tuturor loturilor de mărfuri prin unul și același punct vamal;
- e) livrarea tuturor loturilor de mărfuri în termen de cel mult șase luni de la data acceptării de către autoritatea vamală a declarației vamale sau de la data expirării termenului de prezentare a acesteia referitor la primul lot.

Articolul 23. Confirmarea originii mărfii

(1) Pentru confirmarea originii mărfii, autoritatea vamală este în drept să-i solicite declarantului certificatul de origine a mărfii.

(2) La introducerea mărfii pe teritoriul vamal, certificatul de origine a ei se prezintă în mod obligatoriu dacă:

- a) țara de origine a mărfii beneficiază din partea Republicii Moldova de un regim preferențial la tariful vamal;
- b) importul mărfurilor din țara respectivă se reglementează prin restricții cantitative sau alte măsuri de reglementare a activității comerciale externe;
- c) acest lucru este prevăzut de legislația în domeniul protecției mediului înconjurător, ocrotirii

sănătății, protecției drepturilor consumatorilor, asigurării ordinii publice, securității statului și în alte domenii de importanță vitală, precum și de acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte;

d) documentele prezentate pentru perfectare vamală nu conțin date cu privire la originea mărfii sau autoritatea vamală are temei să presupună că datele declarate cu privire la originea mărfurilor sînt neautentice.

(3) La scoaterea mărfii de pe teritoriul vamal, certificatul de origine a ei, în cazurile în care acesta este necesar conform contractelor respective, conform regulilor țării importatoare sau acordurilor internaționale la care Republica Moldova este parte, se eliberează de organele abilitate.

(4) La certificarea originii mărfii exportate, organul vamal este în drept să solicite de la agentul economic documentele necesare, inclusiv privind expertiza, care justifică și demonstrează originea mărfii și să efectueze, după caz, expertiza originii mărfii. Agentul economic poartă responsabilitate deplină pentru informația prezentată.

Articolul 24. Certificatul de origine a mărfii

(1) Certificatul de origine a mărfii trebuie să confirme univoc originea acesteia din țara respectivă și să conțină:

a) declarația exportatorului care confirmă că marfa corespunde cerințelor specificate la art.20;

b) adeverința din partea organului competent din țara exportatoare ce a eliberat certificatul care confirmă autenticitatea datelor din certificat.

(2) Certificatul de origine a mărfii se prezintă împreună cu declarația vamală și cu alte documente care urmează să fie perfectate de către autoritatea vamală. În caz de pierdere a certificatului, se prezintă duplicatul autentificat oficial al acestuia.

(3) În cazul în care se pune la îndoială autenticitatea certificatului de origine a mărfii sau a datelor ce se conțin în el, autoritatea vamală este în drept să se adreseze organelor care au eliberat certificatul sau organizațiilor specializate ale țării menționate ca țară de origine a mărfii pentru a obține date suplimentare sau precizări.

(4) În cazurile prevăzute de prezenta lege, originea mărfii se consideră stabilită numai în cazul în care se prezintă certificatul de origine a mărfii, perfectat în modul cuvenit, și date suplimentare ori precizări.

[Art.24 al.(4) modificat prin LP103-XVI din 16.05.08, MO117-119/04.07.08 art.459]

Articolul 25. Dispoziții suplimentare privind

determinarea țării de origine a mărfii

(1) La mărfurile provenite din țările cu care Republica Moldova a încheiat acorduri privind acordarea clauzei națiunii celei mai favorizate, poate fi aplicat (restabilit) regimul preferențial la tariful vamal în cazul prezentării certificatului de origine a lor cel tîrziu la expirarea unui an de la data perfectării actelor vamale.

(2) La determinarea țării de origine a mărfii, nu se ia în considerare originea resurselor energetice, a mașinilor, utilajului și instrumentelor folosite la fabricarea ei.

(3) Particularitățile determinării țării de origine a mărfurilor introduse pe teritoriul vamal din țări se stabilesc de către Guvern.

[Art.25 al.(3) modificat prin LP267 din 23.12.11, MO13-14/13.01.12 art.32; în vigoare 13.01.12]

(4) La cererea declarantului sau a oricărei persoane interesate, informația privind țara de origine sau originea preferențială a mărfii se va furniza cît mai curînd posibil, dar nu mai tîrziu decît peste 150 de zile de la data solicitării evaluării, cu condiția că autorităților corespunzătoare le-au fost comunicate toate informațiile necesare. Solicitățile menționate pot fi acceptate pînă la și după punerea în vînzare a mărfii respective. Datele stabilite privind țara de origine sînt valabile în decurs de 3 ani, sub rezerva ca faptele pe care se bazează și condițiile în care au fost obținute să rămînă comparabile.

Articolul 26. Întemeierea refuzului de trecere a mărfii peste frontiera vamală

(1) Autoritatea vamală este în drept să respingă cererea de trecere a mărfii peste frontiera vamală

doar în cazul în care dispune de argumente temeinice că această marfă este originară din țara ale cărei mărfuri nu pot fi autorizate pentru trecerea frontierei vamale în conformitate cu legislația sau cu acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte.

(2) Neprezentarea certificatului de origine a mărfii, perfectat în modul convenit, sau a datelor suplimentare ori a precizărilor în privința originii mărfii nu poate constitui temei pentru refuzul trecerii mărfii peste frontiera vamală.

(3) Mărfurile a căror origine nu este stabilită cu exactitate pot fi trecute peste frontiera vamală doar cu condiția achitării taxei vamale la cotele maxime ale tarifului vamal.

Capitolul VI **FACILITĂȚI TARIFARE**

Articolul 27. Facilități tarifare

(1) Prin facilități tarifare se subînțeleg facilitățile acordate de către țară, în condiții de reciprocitate sau unilateral, pentru mărfurile trecute peste frontiera vamală a acestei țări sub formă de stabilire a unor cote tarifare pentru importul sau exportul preferențial de mărfuri, de reducere a taxei vamale, de scutire de taxă, de restituire a taxei plătite anterior.

(2) Facilitățile tarifare se stabilesc prin prezenta lege și nu pot avea caracter individual, cu excepția cazurilor prevăzute la art.28.

(3) Facilitățile tarifare se acordă în modul prevăzut de legislație și de acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte.

Articolul 28. Scutirea de taxa vamală

Sînt scutite de taxa vamală:

a) mijloacele de transport folosite la transporturi internaționale de pasageri și de bagaje, de mărfuri, precum și obiectele de aprovizionare tehnico-materială, echipamentul, combustibilul, alimentele, necesare pentru exploatarea acestor mijloace de transport în cursul deplasării sau procurate în străinătate în legătură cu lichidarea defecțiunilor, în suma stabilită de actele legislative corespunzătoare;

b) mărfurile de uz oficial introduse pe sau scoase de pe teritoriul vamal de către cetățeni străini, în conformitate cu legislația, precum și cu acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte;

c) moneda națională, valuta străină (cu excepția celei folosite în scopuri numismatice), precum și hîrțile de valoare, în conformitate cu legislația;

[Art.28 lit.c) modificată prin LP33 din 06.05.12, MO99-102/25.05.12 art.330]

d) mărfurile introduse pe sau scoase de pe teritoriul vamal în calitate de ajutor umanitar, destinația lor fiind confirmată de organul abilitat;

e) mărfurile introduse pe sau scoase de pe teritoriul vamal în calitate de ajutor cu titlu gratuit (donații) sau în scopuri filantropice pe linia statului, destinația lor fiind confirmată de organul abilitat;

f) mărfurile introduse provizoriu pe sau scoase provizoriu de pe teritoriul vamal sub supraveghere vamală în cadrul destinațiilor vamale respective;

g) mărfurile plasate sub regimurile vamale de tranzit și antrepozit vamal și sub destinațiile vamale de distrugere și abandon în folosul statului;

h) mărfurile de uz sau consum personal, importate de către persoanele fizice, a căror valoare sau cantitate nu depășește limita stabilită de legislația în vigoare. În cazul în care valoarea în vamă a mărfurilor depășește limita neimpozabilă de 300 euro, taxa vamală se va calcula pornind de la valoarea mărfurilor în vamă, iar limita neimpozabilă menționată nu micșorează valoarea impozabilă a acestora;

[Art.28 lit.h) modificată prin LP324 din 23.12.13, MO320-321/31.12.13 art.871; în vigoare 01.01.14]

[Art.28 lit.h) modificată prin LP267 din 23.12.11, MO13-14/13.01.12 art.32; în vigoare 13.01.12]

i) mărfurile autohtone anterior exportate și reintroduse, în termen de 3 ani, în aceeași stare și produsele compensatoare după perfecționarea pasivă conform reglementărilor vamale;

j) producția de carte și publicațiile periodice (cu excepția celor cu caracter publicitar și erotic) de la pozițiile tarifare 4901, 4902, 4903 00 000, 4904 00 000 și 4905, materialele didactice pentru instituțiile preșcolare, de învățământ și curative;

[Art.28 lit.j) modificată prin LP178 din 11.07.12, MO190-192/14.09.12 art.644; în vigoare 01.01.13]

[Art.28 lit.j) în redacția LP267 din 23.12.11, MO13-14/13.01.12 art.32; în vigoare 13.01.12]

k) mărfurile plasate și comercializate în magazinele duty-free;

[Art.28 lit.k) în redacția LP171-XVI din 19.07.07, MO112-116/03.08.07 art.510]

l) mărfurile (serviciile) introduse în zona economică liberă de pe restul teritoriului vamal al Republicii Moldova, din afara teritoriului vamal al Republicii Moldova, de pe teritoriul altor zone economice libere, mărfurile (serviciile) exportate în afara teritoriului vamal al Republicii Moldova și în alte zone economice libere, precum și mărfurile autohtone din zona economică liberă introduse pe restul teritoriului vamal al Republicii Moldova;

[Art.28 lit.l) modificată prin LP324 din 23.12.13, MO320-321/31.12.13 art.871; în vigoare 01.01.14]

[Art.28 lit.l) în redacția LP307 din 26.12.12, MO26/04.02.13 art.95]

[Art.28 lit.l) modificată prin LP178 din 11.07.12, MO190-192/14.09.12 art.644; în vigoare 14.09.12]

[Art.28 lit.l) modificată prin LP267 din 23.12.11, MO13-14/13.01.12 art.32; în vigoare 13.01.12]

[Art.28 lit.l¹) abrogată prin LP267 din 23.12.11, MO13-14/13.01.12 art.32; în vigoare 13.01.12]

[Art.28 lit.l¹) introdusă prin LP 144-XVI din 22.06.07, MO 94-97/16.03.07 art.424]

m) mărfurile plasate în regimul vamal de perfecționare activă, exceptând mărfurile supuse accizelor, carnea de bovine, proaspătă sau refrigerată (poziția tarifară 0201), carnea de bovine congelată (poziția tarifară 0202), carnea de porcine, proaspătă, refrigerată sau congelată (poziția tarifară 0203), carnea de ovine sau caprine, proaspătă, refrigerată sau congelată (poziția tarifară 0204), organele comestibile de bovine, porcine, ovine, caprine, cai, măgari, cafiri, asini, proaspete, refrigerate sau congelate (poziția tarifară 0206), carnea și organele comestibile ale păsărilor de la poziția tarifară 0105, proaspete, refrigerate sau congelate (poziția tarifară 0207), slănină fără carne slabă, grăsimea de porc și de pasăre, netopită, nici altfel extrasă, proaspătă, refrigerată, congelată, sărată sau în saramură, uscată sau afumată (poziția tarifară 0209 00), laptele și smântâna din lapte, concentrate sau cu adaos de zahăr sau alți îndulcitori (edulcoranți) (poziția tarifară 0402), feculele de cartofi (poziția tarifară 1108 13 000), grăsimile de animale din specia bovină, ovină sau caprină, altele decât cele de la poziția tarifară 1503 (poziția tarifară 1502 00) și zahărul brut din trestie de zahăr (poziția tarifară 1701 11).Taxa vamală achitată pentru mărfurile plasate în regim vamal de perfecționare activă, la care se aplică taxa vamală, se restituie, în modul stabilit de Serviciul Vamal, într-un termen ce nu va depăși 10 zile;

n) mărfurile importate pe teritoriul Republicii Moldova din contul împrumuturilor și granturilor acordate Guvernului sau acordate cu garanție de stat, din contul împrumuturilor acordate de organisme financiare internaționale (inclusiv din cota-parte a Guvernului), destinate realizării proiectelor respective, precum și din contul granturilor acordate instituțiilor finanțate de la buget, conform listei aprobate de Guvern;

n¹) mărfurile (serviciile) importate pe teritoriul țării destinate proiectelor de asistență financiară, oferite de către Fondul Global pentru Combaterea HIV/SIDA, Tuberculozei și Malariei (GFATM) în baza Acordului de grant nr. MOL-809-G05-T și Acordului de grant nr. MOL-809-G06-H, implementate de Centrul pentru Politici și Analize în Sănătate (Centrul PAS)

[Art.28 lit.n¹) introdusă prin LP112 din 04.06.10, MO110-113/02.07.10 art.337]

n²) mărfurile (serviciile) importate pe teritoriul țării, destinate proiectului „Reabilitarea sistemului de tratare a apelor reziduale din Nisporeni”, oferite de către Agenția de Dezvoltare Cehă în baza Memorandumului încheiat între Agenția de Dezvoltare Cehă și Primăria orașului Nisporeni, semnat

la 28 aprilie 2010 la Chișinău, implementat de către Primăria orașului Nisporeni și Asociația „Sduzeni Nisporeni”, care este compusă din „Centrum inovaci a rozvoje o.s. (CIR o.s.)”, „Topol Water s.r.o.” și „VHS Kubicek s.r.o.”;

[Art.28 lit.n²) introdusă prin LP212 din 27.10.11, MO197-202/18.11.11 art.575]

n³) mărfurile destinate proiectelor de asistență tehnică realizate pe teritoriul țării de către organizațiile internaționale și țările donatoare, în conformitate cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte;

[Art.28 lit.n³) introdusă prin LP324 din 23.12.13, MO320-321/31.12.13 art.871; în vigoare 01.01.14]

o) utilajul, echipamentul și atributele de gratificație primite ca donații de Comitetul Național Olimpic și de federațiile sportive naționale de profil de la Comitetul Internațional Olimpic, de la federațiile sportive europene și internaționale de profil pentru pregătirea sportivilor de performanță și promovarea mișcării olimpice, fără drept de comercializare a acestui utilaj, echipament și atribute de gratificație;

p) timbrele de acciz importate și destinate marcării mărfurilor supuse accizelor;

[Art.28 lit.g) abrogată prin LP178 din 11.07.12, MO190-192/14.09.12 art.644; în vigoare 01.01.13]

[Art.28 lit.q) modificată prin LP267 din 23.12.11, MO13-14/13.01.12 art.32; în vigoare 13.01.12]

q¹) mărfurile introduse în Republica Moldova de către persoane juridice în scopuri necomerciale și plasate sub regimul vamal de import, a căror valoare în vamă nu depășește 100 de euro;

[Art.28 lit.q¹) introdusă prin LP62 din 30.03.12, MO64/03.04.12 art.215]

q²) activele materiale pe termen lung utilizate nemijlocit la fabricarea produselor, prestarea serviciilor și/sau executarea lucrărilor, destinate includerii în capitalul statutar (social) în modul și în termenele prevăzute de legislație. Modul de aplicare a facilităților fiscale respective se stabilește printr-un regulament aprobat de Guvern.

La active materiale pe termen lung utilizate nemijlocit la fabricarea produselor, la prestarea serviciilor și/sau executarea lucrărilor se atribuie activele a căror uzură se raportează la costul produselor fabricate, serviciilor prestate și/sau lucrărilor executate.

Pentru a beneficia de facilitatea fiscală dată, aceste active materiale pe termen lung nu pot fi comercializate, transmise în arendă, locațiune, uzufruct, leasing operațional sau financiar pe parcursul a 3 ani din data validării declarației vamale respective sau eliberării facturii. În cazul în care aceste active materiale pe termen lung se comercializează, se transmit în arendă, locațiune, uzufruct, leasing operațional sau financiar până la expirarea a 3 ani din data validării declarației vamale respective sau eliberării facturii, taxa vamală se va calcula și se va achita conform legislației în vigoare;

[Art.28 lit.q²) modificată prin LP47 din 27.03.14, MO99-102/25.04.14 art.251]

[Art.28 lit.q²) introdusă prin LP324 din 23.12.13, MO320-321/31.12.13 art.871; în vigoare 01.01.14]

[Art.28 lit.r) abrogată prin LP267 din 23.12.11, MO13-14/13.01.12 art.32; în vigoare 13.01.12]

s) mărfurile importate cu scopul efectuării investițiilor capitale în cadrul și în condițiile Acordului de investiții "Cu privire la Portul Internațional Liber "Giurgiulești";

t) produsele petroliere importate în cadrul și în condițiile Acordului de investiții "Cu privire la Portul Internațional Liber "Giurgiulești", destinate comercializării prin unitățile de comercializare a produselor petroliere stabilite în acordul menționat;

t¹) mărfurile, utilajele, echipamentele, mobilierul, destinate reparației clădirii Parlamentului de pe bulevardul Ștefan cel Mare și Sfânt nr. 105, municipiul Chișinău, pentru anii 2013–2014;

[Art.28 lit.t¹) introdusă prin LP213 din 12.07.13, MO159-160/23.07.13 art.508]

[Art.28 lit.u) abrogată prin LP267 din 23.12.11, MO13-14/13.01.12 art.32; în vigoare 13.01.12]

v) bunurile mobile a căror valoare depășește 6000 de lei și a căror durată de funcționare este mai

mare de un an, importate de către întreprinderile ce desfășoară activitatea de leasing, în scopul onorării obligațiilor contractuale ale acestora, rezultate din contractele de leasing încheiate cu persoane fizice sau juridice din Republica Moldova.

[Art.28 lit.v) modificată prin LP178 din 11.07.12, MO190-192/14.09.12 art.644; în vigoare 14.09.12]

w) importul grupurilor electrogene pentru energia eoliană de la poziția tarifară ex.8502 31 000 cu capacitatea generatorului electric mai mare de 1 MW, în perioada de până la 31 decembrie 2015.

[Art.28 lit.w) introdusă prin LP267 din 23.12.11, MO13-14/13.01.12 art.32; în vigoare 13.01.12]

x) mărfurile consumabile importate de forța militară străină care desfășoară aplicații militare temporare, destinate uzului sau consumului exclusiv al forței militare și al componentei civile. Lista mărfurilor consumabile se aprobă de către Ministerul Apărării al Republicii Moldova;

[Art.28 lit.x) introdusă prin LP324 din 23.12.13, MO320-321/31.12.13 art.871; în vigoare 01.01.14]

y) mărfurile importate clasificate la poziția tarifară 8548 10.

[Art.28 lit.y) introdusă prin LP324 din 23.12.13, MO320-321/31.12.13 art.871; în vigoare 01.01.14]

Articolul 28¹. Prolungirea termenului de plată a taxei vamale

(1) La solicitarea importatorilor agenți economici producători, în condițiile art. 126 și art. 127¹ din Codul vamal, se prelungește termenul de plată a taxei vamale, pentru perioada ciclului de producere, dar nu mai mult de 180 de zile, la materia primă, cu excepția mărfurilor menționate în anexa nr. 5 la prezenta lege, la materialele, accesoriile, ambalajul primar și articolele de completare importate, care se utilizează la fabricarea în exclusivitate a mărfurilor destinate exportului, în modul stabilit de Guvern.

(2) Materia primă, materialele, accesoriile, ambalajul primar și articolele de completare importate specificate la alin. (1) sînt considerate ca fiind puse condiționat în circulație și aflate sub supraveghere vamală în condițiile art. 35 din Codul vamal, iar mărfurile destinate exportului urmează a fi scoase obligatoriu de pe teritoriul țării în decurs de 180 de zile de la data declarării importului materiei prime, materialelor, accesoriilor, ambalajului primar și articolelor de completare folosite la fabricarea acestora.

(3) Dacă, pînă la expirarea termenului specificat la alin. (1), a avut loc exportul mărfurilor obținute din prelucrarea materiei prime, materialelor, accesoriilor, ambalajului primar și articolelor de completare importate pentru care s-a prelungit termenul de plată a taxei vamale, plata taxei vamale nu se efectuează. Prin decizii de regularizare, Serviciul Vamal efectuează procedura anulării sumelor taxei vamale calculate anterior la importul materiei prime, materialelor, accesoriilor, ambalajului primar și articolelor de completare importate.

(4) Modul de prelungire a termenului de plată a taxei vamale se stabilește printr-un regulament aprobat de Guvern.

(5) În cazul punerii în liberă circulație pe piața internă a mărfurilor destinate exportului sau în cazul încălcării termenului de scoatere a lor de pe teritoriul țării, organele vamale calculează și încasează taxa vamală conform art. 126 din Codul vamal, cu aplicarea sancțiunilor respective și a altor măsuri de executare silită a obligației vamale prevăzute de legislația în vigoare.

[Art.28¹ introdus prin LP324 din 23.12.13, MO320-321/31.12.13 art.871; în vigoare 01.01.14]

Capitolul VII MODUL DE RESTITUIRE A SUMELOR TAXELOR VAMALE PLĂTITE ÎN PLUS

Articolul 29. Modul de restituire a sumelor taxelor vamale plătite în plus

(1) Sumele taxelor vamale plătite în plus la buget, ca rezultat al comiterii unor erori de calcul, al efectuării plăților anticipate în mărimi ce depășesc cele necesare sau ca rezultat al anulării plăților după modificarea declarației vamale, se restituie plătitorului sau se trec în contul altor plăți vamale

și fiscale dacă nu a trecut mai mult de un an de la data supraplății.

[Art.29 al.(1) modificat prin LP33 din 06.05.12, MO99-102/25.05.12 art.330]

[Art.29 al.(2) abrogat prin LP324 din 23.12.13, MO320-321/31.12.13 art.871; în vigoare 01.01.14]

[Art.29 al.(2) modificat prin LP178 din 11.07.12, MO190-192/14.09.12 art.644; în vigoare 14.09.12]

[Art.29 al.(3) abrogat prin LP324 din 23.12.13, MO320-321/31.12.13 art.871; în vigoare 01.01.14]

[Art.29 al.(3) în redacția LP178 din 11.07.12, MO190-192/14.09.12 art.644; în vigoare 14.09.12]

(4) Restituirea taxei vamale se efectuează în contul stingerii datoriilor agenților economici (sau ale creditorilor lor) față de bugetul public național, iar în caz contrar, la cererea agentului economic, în contul viitoarelor obligații ale acestora față de bugetul public național sau la contul bancar al agentului economic. Restituirea se face în modul stabilit de Guvern, într-un termen ce nu depășește 30 de zile.

[Art.29 al.(4) modificat prin LP324 din 23.12.13, MO320-321/31.12.13 art.871; în vigoare 01.01.14]

[Art.29 al.(4) în redacția LP178 din 11.07.12, MO190-192/14.09.12 art.644; în vigoare 14.09.12]

[Art.29 al.(4) modificat prin LP33 din 06.05.12, MO99-102/25.05.12 art.330]

(5) Taxa încasată pentru efectuarea procedurilor vamale nu se restituie.

[Art.29 al.(5) introdus prin LP324 din 23.12.13, MO320-321/31.12.13 art.871; în vigoare 01.01.14]

[Art.29 al.(5) abrogat prin LP178 din 11.07.12, MO190-192/14.09.12 art.644; în vigoare 14.09.12]

Capitolul VIII RĂSPUNDEREA PENTRU ÎNCĂLCAREA PREZENTEI LEGI

Articolul 30. Răspunderea pentru încălcarea
prezentei legi

Persoanele care încalcă prezenta lege poartă răspundere în conformitate cu legislația.

Capitolul IX ACORDURILE INTERNAȚIONALE

Articolul 31. Acordurile internaționale

În cazul în care acordul internațional la care Republica Moldova este parte stabilește alte norme decât cele prevăzute de prezenta lege, se aplică normele acordului internațional.

Capitolul X APLICAREA PREVEDERILOR UNOR ARTICOLE

Articolul 32. Aplicarea prevederilor unor articole

Prevederile unor articole se aplică ținând cont de notele interpretative expuse în anexa nr.4.

[Art.32 modificat prin LP324 din 23.12.13, MO320-321/31.12.13 art.871; în vigoare 01.01.14]

Capitolul XI DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 33

Prezenta lege intră în vigoare la data publicării.

Articolul 34

Guvernul, în termen de 6 luni:

va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege;

va prezenta Parlamentului propuneri pentru:

- aducerea legislației în vigoare în concordanță cu prezenta lege;

- elaborarea actelor normative care să asigure realizarea prezentei legi.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

Dumitru MOȚPAN

anexa nr.1

[Anexa nr.1 modificată prin LP324 din 23.12.13, MO320-321/31.12.13 art.871; în vigoare 01.01.14]

[Anexa nr.1 modificată prin LP178 din 11.07.12, MO190-192/14.09.12 art.644; în vigoare 01.01.13]

[Anexa nr.1 modificată prin LP54 din 22.03.12, MO72-75/13.04.12 art.233]

[Anexa nr.1 modificată prin LP267 din 23.12.11, MO13-14/13.01.12 art.32; în vigoare 13.01.12]

[Anexa nr.1 modificată prin LP301-XVI din 25.12.08, MO12-15/27.01.08 art.32]

[Anexa nr.1 modificată prin LP177-XVI din 10.07.08, MO134-137/25.07.08 art.549]

[Anexa nr.1 în redacția LP110-XVI din 16.05.08, MO107-109/20.06.08 art.421]

[Anexa nr.1 modificată prin LP303-XVI din 27.12.07, MO13/19.01.08 art.42]

[Anexa nr.1 modificată prin LP186-XVI din 26.07.07, MO112-116/03.08.07 art.518]

anexa nr.2

[Anexa nr.2 modificată prin LP324 din 23.12.13, MO320-321/31.12.13 art.871; în vigoare 01.01.14]

[Anexa nr.2 modificată prin LP213 din 12.07.13, MO159-160/23.07.13 art.508]

[Anexa nr.2 modificată prin LP178 din 11.07.12, MO190-192/14.09.12 art.644; în vigoare 14.09.12]

[Anexa nr.2 modificată prin LP33 din 06.05.12, MO99-102/25.05.12 art.330]

[Anexa nr.2 modificată prin LP267 din 23.12.11, MO13-14/13.01.12 art.32; în vigoare 13.01.12]

[Anexa nr.2 modificată prin LP212 din 27.10.11, MO197-202/18.11.11 art.575]

[Anexa nr.2 modificată prin LP162 din 22.07.11, MO170-175/14.10.11 art.498]

[Anexa nr.2 modificată prin LP80 din 21.04.11, MO69/23.04.11 art.177]

[Anexa nr.2 modificată prin LP114 din 17.06.10, MO121-123/16.07.10 art.378]

[Anexa nr.2 modificată prin LP112 din 04.06.10, MO110-113/02.07.10 art.337]

[Anexa nr.2 modificată prin LP280-XVI din 14.12.07, MO94-96/30.05.08 art.349]

[Anexa nr.3 abrogată prin LP324 din 23.12.13, MO320-321/31.12.13 art.871; în vigoare 01.01.14]

Anexa nr.4

la Legea cu privire la tariful vamal

Note interpretative la unele articole din

Legea cu privire la tariful vamal

I. Notă generală

Consecutivitatea aplicării metodelor de determinare

a valorii în vamă a mărfii

1. La art.11-17 se stabilește modul de determinare a valorii în vamă a mărfii prin aplicarea prevederilor prezentei legi. Metodele de evaluare sînt expuse în ordinea în care sînt aplicabile.

2. În cazul în care valoarea în vamă a mărfii nu poate fi determinată prin aplicarea prevederilor art.11, se va apela succesiv la prevederile articolelor următoare, pînă se va găsi metoda care va permite acest lucru. În cazul în care valoarea în vamă nu poate fi determinată prin aplicarea prevederilor unui anumit articol, se va recurge la prevederile articolului care urmează imediat după acesta, în ordinea de aplicare, excepție făcînd prevederile art.14.

3. Dacă declarantul nu cere ca ordinea art.15 și 16 să fie inversată, se va respecta ordinea obișnuită de aplicare a metodelor de evaluare. Dacă, însă, la inversarea ordinei se dovedește că valoarea în vamă nu poate fi determinată prin aplicarea prevederilor art.16, ea se va determina, dacă este posibil, prin aplicarea prevederilor art.15.

4. În cazul în care valoarea în vamă nu poate fi determinată prin aplicarea prevederilor art.11-16, se vor aplica prevederile art.17.

Aplicarea principiilor de contabilitate general admise

1. Noțiunea "principii de contabilitate general admise" înseamnă norme stabilite prin consens sau norme general acceptate într-o anumită țară la un moment dat, norme ce determină care sînt resursele și obligațiunile economice ce trebuie înregistrate în calitate de active sau pasive, care dintre schimbările intervenite în active și pasive trebuie înregistrate, cum ar trebui să fie măsurate activele și pasivele, precum și schimbările intervenite, ce informații trebuie să fie date publicității și în ce fel, ce dări de seamă financiare ar trebui să fie întocmite. Aceste norme pot fi atât principii directoare de aplicare generală, cît și practici și proceduri detaliate.

2. În scopurile preconizate de prezenta lege, autoritatea vamală va folosi informațiile, întocmite într-un mod compatibil cu principiile de contabilitate general admise, în condițiile articolului corespunzător.

De exemplu: beneficiile și cheltuielile obișnuite, în sensul prevederilor art.15, vor fi determinate folosind informațiile întocmite într-un mod compatibil cu principiile de contabilitate general admise în țara de import. În sensul prevederilor art.16, beneficiile și cheltuielile generale vor fi determinate folosind informațiile întocmite într-un mod compatibil cu principiile de contabilitate general admise în țara de origine.

II. Note la articole

la articolul 2

Noțiunile "mărfuri identice" și "mărfuri similare" nu cuprind mărfurile ce încorporează lucrări de inginerie, de dezvoltare, lucrări de artă și design, planuri și schițe, pentru care nu au fost făcute ajustări conform art.11 alin.(1) lit.c), deoarece aceste componente au fost executate în țara de import.

la articolul 7 alineatul (4)

1. Conform alineatului în cauză, declarantul este în drept să contesteze decizia autorității vamale referitoare la determinarea valorii în vamă a mărfii declarate de el. Contestația poate fi făcută în fața autorității vamale superioare, însă declarantul este în drept să depună contestație și în fața instanței de judecată.

2. Prevederile acestui alineat oferă oricărei părți dreptul de a cere achitarea integrală a taxelor vamale calculate pînă la depunerea contestației.

la articolul 11:

alineatul (1) litera b) prima liniuță

Prin noțiunea "comisioane pentru achiziționarea mărfii" se înțeleg sumele plătite de către un declarant agentului său pentru ca acesta să-l reprezinte în străinătate la cumpărarea mărfii.

alineatul (1) litera c) liniuța a doua

1. La atribuirea proporțională a valorii componentelor specificate la această liniuță, se iau în considerare doi factori și anume: valoarea componentului însuși și modul în care această valoare trebuie atribuită mărfii. Atribuirea valorii acestor componente se va face într-un mod rezonabil, corespunzător condițiilor și conform principiilor de contabilitate general admise.

2. Dacă declarantul achiziționează la un anumit cost componentul de la un vânzător cu care nu este în relații de interdependență, valoarea componentului va fi egală cu acest cost. În cazul cînd componentul a fost produs de către declarant sau de către o persoană interdependentă, valoarea componentului va fi costul producerii acestuia. În cazul cînd componentul a fost utilizat anterior de către declarant, indiferent de faptul dacă a fost achiziționat sau produs de către acesta, costul inițial de achiziție sau de producție trebuie redus pentru a reflecta utilizarea lui și a obține astfel valoarea adecvată.

3. După ce a fost determinată, valoarea componentului se distribuie mărfurilor. Există diverse metode în această privință.

De exemplu:

1) valoarea poate fi distribuită integral la prima vânzare dacă declarantul dorește să plătească taxa integral o singură dată;

2) declarantul poate cere ca valoarea să fie distribuită numărului de unități produse pînă la momentul primei vînzări;

3) declarantul poate cere ca valoarea să fie distribuită întregii producții preconizate dacă există contracte sau angajamente ferme pentru această producție. Metoda de distribuire va depinde de documentația prezentată de către declarant.

Exemplul poate fi ilustrat cu următorul caz: declarantul furnizează producătorului o matriță de utilizat la producerea mărfurilor ce urmează a fi importate și încheie cu acesta un contract de cumpărare a 10000 de unități. La momentul sosirii primei partide, care constă din 1000 de unități, producătorul are produse 4000 de unități. Declarantul poate solicita autorității vamale distribuirea valorii matriței la 1000, la 4000 sau la 10000 de unități.

alineatul (1) litera c) liniuța a patra

1. Adăugarea valorilor componentelor specificate la această liniuță trebuie să se bazeze pe date obiective și cuantificabile. În scopul facilitării sarcinii declarantului și autorității vamale la determinarea valorilor de adăugat, este oportun să se folosească datele din sistemul de evidență contabilă.

2. Pentru componentele furnizate de cumpărător, care au fost cumpărate sau închiriate de el, valoarea de adăugat va fi costul de cumpărare sau de închiriere. În cazul componentelor ce țin de domeniul public, la valoarea lor se va adăuga doar costul copiilor acestora.

3. Valorile de adăugat vor putea fi calculate, cu mai multă sau cu mai puțină ușurință, în funcție de structura întreprinderii respective, de practicile de gestiune și de metodele contabile aplicate.

De exemplu:

1) o întreprindere care importă diverse mărfuri din mai multe țări ține evidența centrului său de design, situat în afara țării de import, pentru a distinge cheltuielile referitoare la acest produs. În acest caz, se va aplica o ajustare directă, într-un mod corespunzător, în condițiile art.11;

2) o întreprindere trece costurile centrului său de design, situat în afara țării de import, la cheltuielile sale generale, fără a le include în costurile anumitor mărfuri. În acest caz, se va aplica o ajustare corespunzătoare, în condițiile art.11, în ce privește marfa evaluată, distribuindu-se totalul cheltuielilor centrului de design pe întreaga producție care beneficiază de serviciile acestui centru și adăugîndu-se aceste cheltuieli la prețul mărfii în funcție de numărul de unități.

4. Modificarea circumstanțelor menționate va necesita, desigur, luarea în considerare a diferiților factori la determinarea metodei adecvate de distribuire a valorii.

5. În cazul în care, la producerea componentului respectiv, sînt antrenate mai multe țări și producția se eșalonează pe o anumită perioadă, ajustarea va trebui limitată la valoarea efectiv adăugată acestui component în afara țării de import.

alineatul (1) litera d)

1. Redevențele și taxele pentru licență cuprind plățile efectuate pentru brevete, mărci de fabrică sau de comerț și drepturi de autor. Plățile pentru dreptul de reproducere în țara de import a mărfurilor importate nu sînt adăugate la prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate, în scopul determinării valorii în vamă.

2. La stabilirea valorii în vamă a mărfurilor importate, redevența sau taxa de licență se include în prețul efectiv plătit sau de plătit în cazul în care această plată:

- este legată de mărfurile supuse de evaluat; și
- constituie o condiție a vînzării acestor mărfuri.

3. Redevența sau taxa de licență care se referă la dreptul de utilizare a unei mărci de fabrică sau de comerț ori la dreptul de comercializare a mărfurilor respective se adaugă la prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate numai în cazul în care:

a) redevența sau taxa de licență se referă la mărfuri care se comercializează în aceeași stare sau care se supun unor operațiuni simple după import; și

b) mărfurile se comercializează sub marca, aplicată înainte sau după import, pentru care se plătește o redevență sau taxă de licență; și

c) cumpărătorul nu are libertatea de a procura aceste mărfuri de la alți furnizori care nu sînt în relații de interdependență cu vînzătorul.

4. În cazul în care mărfurile sînt achiziționate de la o persoană, iar redevența sau taxa de licență este plătită unei alte persoane, plata respectivelor se consideră o condiție a vânzării mărfurilor. Aceste prevederi sînt specifice și într-un grup multinațional cînd vânzătorul sau o persoană asociată acestuia solicită cumpărătorului să efectueze respectiva plată atunci cînd mărfurile sînt achiziționate de la un membru al grupului, iar redevența trebuie plătită unui alt membru al aceluiași grup. În mod similar, aceeași regulă se aplică și atunci cînd vânzătorul este beneficiarul unei licențe a destinatarului redevenței, iar acesta din urmă controlează condițiile de vânzare.

5. În cazul în care contractul de vânzare-cumpare nu prevede în mod explicit obligația de a plăti redevențele și taxele de licență, plata poate fi o condiție implicită a vânzării, dacă cumpărătorul nu a putut cumpăra mărfurile de la vânzător, iar vânzătorul nu poate să vîndă mărfurile fără plata redevențelor de către cumpărător titularului licenței.

6. În cazul în care valoarea unei redevențe sau a unui drept de licență se calculează independent de prețul mărfurilor importate, plata redevenței sau dreptului de licență se referă la mărfurile de evaluat.

7. În sensul art. 11 alin. (1) lit. d) nu se ia în considerare țara de reședință a beneficiarului plății redevenței sau dreptului de licență.”

la punctul 2 din compartimentul „prevederi adiționale” la articolul 11, după cuvintele „costul mijlocului de suport” se introduce textul „, cu condiția ca această valoare să se distingă de costul sau valoarea suportului în cauză

[Art.11 al.(1), lit.d) în redacția LP324 din 23.12.13, MO320-321/31.12.13 art.871; în vigoare 01.01.14]

alineatul (2)

1. În cazul în care nu există date obiective și cuantificabile privind componentele prevăzute a fi adăugate în condițiile art.11, valoarea tranzacției nu poate fi determinată prin aplicarea prevederilor acestui articol.

De exemplu: redevența este plătită, pe baza prețului de vânzare în țara de import, pentru un litru de un anumit produs importat la kilogram și transformat, după import, în soluție. Dacă redevența se referă în parte la marfa importată și în parte la alte componente care nu au nici un raport cu aceasta (de exemplu, cînd marfa importată este în amestec cu ingrediente indigene și nu mai poate fi identificată separat sau cînd redevența nu poate fi evidențiată în unele acorduri financiare speciale dintre cumpărător și vânzător), ar fi inoportun de a adăuga un component corespunzător acestei redevențe. Dacă redevența se referă numai la marfa importată și poate fi ușor calculată, la prețul efectiv plătit sau de plătit poate fi adăugată această redevență.

2. Prețul efectiv plătit sau de plătit este plata total efectuată sau plata ce urmează a fi efectuată de cumpărător vânzătorului, sau în beneficiul acestuia, pentru mărfurile importate. Nu este obligatoriu a efectua plata în bani, ea poate fi făcută prin acreditive sau instrumente negociabile, direct sau indirect. Un exemplu de plată indirectă este achitarea, totală sau parțială, de către cumpărător a unei datorii a vânzătorului.

3. Acțiunile întreprinse de cumpărător în nume propriu, altele decît cele pentru care este prevăzută o ajustare în condițiile art.11, nu sînt considerate drept plată indirectă făcută vânzătorului, chiar dacă se poate considera că vânzătorul a beneficiat de ea. De aceea, la determinarea valorii în vamă a mărfii, costul acestor acțiuni nu va fi adăugat la prețul efectiv plătit sau de plătit.

4. Valoarea în vamă nu cuprinde cheltuielile sau plățile de mai jos, cu condiția ca acestea să fie distincte de prețul efectiv plătit sau de plătit pentru marfa declarată:

a) cheltuielile pentru lucrările de construcție, de instalare, de montaj, de întreținere sau de asistență tehnică, suportate după importul unor astfel de mărfuri, cum ar fi instalațiile, mașinile sau utilajul industrial;

b) cheltuielile de transport după importul mărfii;

c) impozitele și taxele în țara de import.

5. Prețul efectiv plătit sau de plătit se referă la prețul mărfii importate. Din valoarea în vamă a acestei mărfii nu fac parte transferurile de dividende și alte plăți făcute de cumpărător vânzătorului, care nu se referă la marfa evaluată.

alineatul (4) litera a) liniuța a treia

La restricțiile care nu trebuie să facă inacceptabil un preț efectiv plătit sau de plătit se raportează restricțiile care nu afectează substanțial valoarea mărfii. De exemplu: vânzătorul cere cumpărătorului care a procurat de la el automobile să nu le revândă sau să nu le expună pînă la o anumită dată care marchează începutul anului de livrare a modelului respectiv.

alineatul (4) litera b)

1. Dacă vânzarea mărfii sau valoarea tranzacției depinde de respectarea unor condiții sau de unele prestații, care fac imposibilă determinarea valorii mărfii evaluate, valoarea tranzacției nu va putea fi acceptată în scopuri vamale.

De exemplu:

1) vânzătorul stabilește prețul mărfii importate cu condiția ca cumpărătorul să cumpere și alte mărfuri în cantități determinate;

2) prețul mărfii importate depinde de prețul sau de prețurile la care cumpărătorul mărfii importate vinde alte mărfuri vânzătorului acestei mărfi;

3) prețul se stabilește în baza unui mod de plată ce nu are legătură cu marfa importată, cum ar fi în cazul cînd marfa importată reprezintă produse semifinite, pe care vânzătorul le-a furnizat cu condiția obținerii unei cantități determinate de produse finite.

2. Condițiile sau prestațiile referitoare la producerea sau la comercializarea mărfii importate nu implică, însă, neacceptarea valorii tranzacției.

De exemplu: faptul că cumpărătorul furnizează vânzătorului lucrări de inginerie sau planuri executate în țara de import nu duce la respingerea valorii de tranzacție în sensul art.11. La fel, dacă cumpărătorul întreprinde, în nume propriu, activități legate de comercializarea mărfii importate, chiar în baza unui acord încheiat cu vânzătorul, valoarea acestor activități nu constituie parte a valorii în vamă și activitățile nu vor condiționa neacceptarea valorii tranzacției.

alineatul (5)

1. Literele a) și b) prevăd diferite căi de stabilire a acceptabilității unei valori a tranzacției.

2. Conform lit.a), în cazul în care cumpărătorul și vânzătorul sînt persoane interdependente, circumstanțele ce țin de vânzare se examinează și valoarea tranzacției se admite ca valoare în vamă, cu condiția ca această interdependență să nu influențeze prețul. Prin aceasta nu trebuie să se înțeleagă că circumstanțele trebuie examinate în toate cazurile cînd cumpărătorul și vânzătorul sînt persoane interdependente, ci doar în cazul cînd există îndoieli în privința acceptabilității prețului. În cazul în care autoritatea vamală nu are îndoieli în privința acceptabilității prețului, acesta trebuie acceptat fără a-l obliga pe declarant să prezinte informații suplimentare. Autoritatea vamală, de exemplu, poate examina în prealabil problema interdependenței sau poate dispune de informații detaliate referitoare la cumpărător și vânzător și, pe această bază, poate ajunge la concluzia că interdependența nu a influențat prețul.

3. Dacă autoritatea vamală nu poate accepta valoarea tranzacției fără a cere informații suplimentare, ea îi oferă declarantului posibilitatea de a prezenta informații detaliate, necesare la examinarea circumstanțelor vânzării. În acest context, autoritatea vamală trebuie să fie gata de a examina aspectele corespunzătoare ale tranzacției, inclusiv modul în care cumpărătorul și vânzătorul își organizează raporturile comerciale și în care a fost stabilit prețul respectiv, pentru a determina dacă interdependența a influențat ori nu prețul. Dacă se poate dovedi că între cumpărător și vânzător, deși sînt persoane interdependente, în sensul art.11 alin.(6), există relații de cumpărare și de vânzare caracteristice unor persoane ce nu sînt interdependente, se va considera că interdependența nu a influențat prețul.

De exemplu: dacă prețul a fost stabilit într-un mod compatibil cu practicile normale de fixare a prețurilor în ramura de producție respectivă sau de stabilire de către vânzător a prețurilor de vânzare pentru cumpărătorii cu care nu este în relații de interdependență, aceasta demonstrează că interdependența nu a influențat prețul. Faptul că prețul este suficient pentru a acoperi toate cheltuielile și a asigura un beneficiu reprezentativ față de beneficiul global, realizat de întreprindere într-o perioadă reprezentativă (de exemplu, de un an), pentru vânzări de mărfuri de aceeași clasă sau de același tip este o dovadă că prețul nu a fost influențat.

4. Litera b) prevede că declarantul are posibilitatea de a demonstra că valoarea tranzacției este foarte aproape de o valoare-criteriu acceptată anterior de autoritatea vamală și că, în consecință, ea este acceptabilă conform prevederilor art.11. Când este îndeplinit unul dintre criteriile prevăzute la lit.b), nu este necesară argumentarea valorii tranzacției preconizate la lit.a). Dacă autoritatea vamală dispune de informații suficiente din care rezultă, fără cercetări mai aprofundate, că este îndeplinit unul dintre criteriile prevăzute la lit.b), ea nu are motive de a cere declarantului să aducă vreo dovadă.

5. Pentru a determina dacă o valoare este foarte aproape de o altă valoare, se iau în considerare un șir de factori, în special caracterul mărfii importate, specificul ramurii de producție respective, sezonul în care marfa este importată și semnificația, din punct de vedere comercial, a diferenței de valoare. Întrucât acești factori pot varia de la caz la caz, este imposibil de a aplica un standard unic, cum ar fi procentajul fix.

De exemplu: pentru a determina dacă valoarea tranzacției este foarte aproape de valoarea-criteriu prevăzută la alin.(5) lit.b), în cazul unui anumit tip de marfă, o mică diferență de valoare ar putea fi inacceptabilă, iar în cazul unui alt tip de marfă, ar putea fi acceptabilă o diferență esențială.

prevederi adiționale

1. Plata dobânzilor, în corespundere cu ordonanța financiară a vânzătorului la cumpărarea mărfii, nu se va considera drept parte a valorii în vamă dacă:

a) plata dobânzilor reprezintă ceva diferit de prețul mărfii efectiv plătit sau de plătit;

b) ordonanța financiară a fost făcută în scris;

c) în caz de necesitate, cumpărătorul poate demonstra că această marfă este, de fapt, vîndută la prețul declarat efectiv plătit sau de plătit și ratele dobânzii declarate nu depășesc nivelul valorii unor astfel de tranzacții.

Această procedură se va aplica indiferent de faptul cine a efectuat finanțarea: un vânzător, o bancă sau altă persoană fizică sau juridică, precum și în cazul cînd marfa este evaluată printr-o metodă, alta decît cea a valorii tranzacției.

2. La evaluarea în vamă a mijloacelor de suport ale softurilor pentru echipamentul de procesare a informației, se va lua în considerare numai costul mijlocului de suport, cu condiția ca această valoare să se distingă de costul sau valoarea suportului în cauză. Valoarea în vamă nu trebuie să includă costul sau valoarea softurilor, ci doar costul sau valoarea mijlocului de suport.

În acest context, noțiunea "mijloc de suport" nu include circuite integrate, semiconductoare și alte articole similare sau articole care încorporează astfel de circuite și articole; noțiunea "softuri" nu include înregistrări audio, video și cinematografice.

[Art.11 pct.2) compartiment modificat prin LP324 din 23.12.13, MO320-321/31.12.13 art.871; în vigoare 01.01.14]

la articolul 12

1. La aplicarea art.12, autoritatea vamală se va referi, pe cît este posibil, la o vînzare de mărfuri identice, realizată la același nivel comercial și într-o cantitate foarte apropiată de vînzarea mărfii evaluate. În lipsa unei astfel de vînzări, se poate face referință la o vînzare de mărfuri identice, realizată în una din următoarele trei situații:

a) vînzare la același nivel comercial, în cantități diferite;

b) vînzare la un nivel comercial diferit, în cantități foarte apropiate;

c) vînzare la un nivel comercial diferit și în cantități diferite.

2. În cazul cînd se constată o vînzare în una dintre cele trei situații, se vor opera ajustări, după caz:

a) numai ale factorului cantitate;

b) numai ale factorului nivel comercial;

c) concomitent, atît ale factorului cantitate, cît și ale factorului nivel comercial.

3. O condiție a oricărei ajustări, efectuate în virtutea diferențelor de nivel comercial sau de cantitate, indiferent de faptul dacă ajustarea conduce la o creștere sau la o diminuare a valorii, este dispunerea de probe care ar demonstra clar că ajustarea este rezonabilă și exactă, cum ar fi prețurile curente în vigoare, printre care prețuri ce se referă la niveluri diferite sau la cantități diferite.

De exemplu: dacă marfa evaluată constă dintr-o partidă de 10 unități, iar unica marfă identică, pentru care a fost determinată valoarea tranzacției, a fost vândută într-o cantitate de 500 de unități și se știe că vânzătorul acordă rabaturi de cantitate, ajustarea necesară va putea fi operată invocând prețurile curente ale vânzătorului și utilizând prețul aplicabil la o vânzare de 10 unități. Pentru aceasta nu este necesar să fi avut loc o vânzare de 10 unități dacă, în urma vânzărilor privind cantități diferite, s-a stabilit că prețul curent este corect și exact. Dar, în absența unui astfel de criteriu obiectiv, determinarea valorii în vamă, conform prevederilor art.12, nu este adecvată.

la articolul 13

Nota la art.12 este aplicabilă și pentru art.13, diferența constând în faptul că în locul mărfurilor identice se vor avea în vedere mărfurile similare.

la articolul 15

1. În sensul prezentului articol, mărfurile identice sau similare se consideră că sînt vîndute în starea în care au fost importate.

Prin "prețul unitar corespunzător vânzării celei mai mari partide" se înțelege prețul la care, în cadrul unor vânzări, cel mai mare număr de unități sînt vîndute către persoane care nu sînt în relații de interdependență cu vânzătorul mărfii respective, la primul nivel comercial care urmează importului la care se efectuează aceste vânzări.

De exemplu:

1) Mărfurile sînt vîndute la un preț curent, care include prețuri unitare favorabile pentru cumpărări în cantități relativ mari:

Cel mai mare număr de unități vîndute la un preț stabilit este de 80; deci, prețul unitar corespunzător vânzării celei mai mari partide este de 90.

2) Au loc două vânzări. În prima, 500 de unități sînt vîndute la prețul de 95 de unități monetare fiecare. În a doua, 400 de unități sînt vîndute la prețul de 90 de unități monetare fiecare. În acest exemplu, cel mai mare număr de unități vîndute la un anumit preț este de 500; deci, prețul unitar corespunzător vânzării celei mai mari partide este de 95.

3) Diverse cantități sînt vîndute la prețuri diferite:

a) vânzări

Cantitatea la fiecare vânzare	Prețul unitar
40 unități	100
30 unități	90
15 unități	100
50 unități	95
25 unități	105
35 unități	90
5 unități	100

b) totaluri

Cantități total vîndute	Prețul unitar
65 unități	90
50 unități	95
60 unități	100
25 unități	105

În acest exemplu, numărul cel mai mare de unități vîndute la un anumit preț este de 65; deci, prețul unitar corespunzător vânzării celei mai mari partide este de 90.

2. Orice vânzare efectuată în țara de import, în condițiile punctului 1 al prezentei note, către o persoană care furnizează, direct sau indirect, gratuit sau la un preț redus, oricare dintre componentele specificate la art.11 alin.(1) lit.c) pentru a fi utilizate în producție și la vânzare pentru export a mărfurilor importate nu trebuie să fie luată în considerare la stabilirea prețului unitar în sensul art.15.

3. De menționat că beneficiile și cheltuielile generale, specificate la art.15, ar trebui să fie considerate ca un tot întreg. Valoarea acestora ar trebui să fie determinată pe baza informațiilor furnizate de declarant sau în numele acestuia, dacă datele declarantului sînt compatibile cu cele

obținute din vânzările de mărfuri importate de aceeași clasă sau de același tip în țara de import. În cazul în care datele declarantului sînt incompatibile cu aceste ultime date, valoarea reținută pentru beneficiile și cheltuielile generale poate să se bazeze pe informațiile acceptabile, altele decît cele care au fost furnizate de declarant sau în numele acestuia.

4. "Cheltuielile generale" cuprind costurile directe și indirecte de comercializare a mărfurilor respective.

5. Impozitele locale pasibile de plată în legătură cu vânzarea mărfurilor, care nu se supun deducerilor în condițiile art.15 alin.(1) lit.d), vor fi deduse în baza prevederilor art.15 alin.(1) lit.a).

6. Pentru a determina, conform prevederilor art.15, comisioanele sau beneficiile și cheltuielile generale la soluționarea problemei, dacă unele mărfuri sînt "de aceeași clasă și de același tip" cu alte mărfuri, se va ține seama, în fiecare caz concret, de circumstanțele existente. Se vor examina vânzările, în țara de import, ale grupei sau ale categoriei celei mai restrînse de mărfuri importate de aceeași clasă sau de același tip cu mărfurile evaluate, pentru care pot fi prezentate informațiile necesare. În sensul art.15, prin "mărfuri de aceeași clasă sau de același tip" se subînțeleg mărfurile importate atît din aceeași țară din care este importată marfa evaluată, cît și din alte țări.

7. În sensul art.15 alin.(2),"data cea mai apropiată" va fi data la care marfa evaluată ori mărfurile identice sau similare importate sînt vîndute în cantitate suficientă pentru a stabili prețul unitar.

8. În cazul în care se recurge la metoda specificată la art.15 alin.(3), deducerile aferente valorii adăugate prin prelucrare sau transformare ulterioară se vor baza pe date obiective și cuantificabile, relative la costul acestei lucrări. Calculele se vor efectua pe baza formulelor și metodelor de calcul folosite în practica de producție.

9. Metoda de evaluare prevăzută la art.15 alin.(3), în mod obișnuit, nu poate fi aplicată atunci cînd, în urma prelucrării sau transformării ulterioare, mărfurile importate și-au pierdut identitatea. Totuși, pot exista și cazuri cînd, deși mărfurile importate și-au pierdut identitatea, valoarea adăugată prin prelucrare sau transformare poate fi determinată cu precizie fără dificultate. Pot exista cazuri cînd mărfurile importate își păstrează identitatea, dar constituie o parte atît de neînsemnată a mărfurilor vîndute în țara de import, încît metoda dată de evaluare nu este justificată. Din aceste considerente, situațiile de acest gen trebuie examinate în fiecare caz aparte.

la articolul 16

1. Valoarea în vamă a mărfii este determinată, de regulă, pe baza informațiilor existente în țara de import. Totuși, în scopul determinării valorii calculate, ar fi necesar să se examineze costul de producție al mărfii evaluate și alte informații care pot fi obținute în afara țării de import. În majoritatea cazurilor, însă, producătorul mărfii este în afara jurisdicției autorităților țării de import. Utilizarea metodei valorii calculate va fi în general limitată în cazul cînd cumpărătorul și vânzătorul sînt persoane interdependente și cînd producătorul este dispus să comunice autorităților țării de import datele necesare în vederea stabilirii costului de producție și să acorde facilități pentru eventualele verificări.

2. "Valoarea sau prețul", specificate la alin.(1) lit.a), vor fi determinate în baza informațiilor privind producerea mărfii evaluate furnizate de producător sau în numele acestuia. La baza acestor informații vor sta datele evidenței contabile a producătorului, cu condiția ca această evidență să fie compatibilă cu principiile de contabilitate general admise, aplicate în țara de origine a mărfii.

3. "Valoarea sau prețul" vor cuprinde costul elementelor specificate la art.11 alin.(1) lit.b) liniuța a doua și a treia, precum și valoarea distribuită conform prevederilor notei la art.11, a oricărui component specificat la alin.(1) lit.c) din prezentul articol, furnizat, direct sau indirect, de către cumpărător pentru a fi utilizat la producerea mărfii importate. Valoarea componentelor specificate la alin.(1) lit.c) liniuța a patra, executate în țara de import, nu va fi inclusă decît în măsura în care aceste lucrări sînt în sarcina producătorului. Valoarea sau prețul componentelor specificate la această liniuță nu se va lua în calcul de două ori la determinarea valorii calculate.

4. "Volumul beneficiilor", specificat la alin.(1) lit.b), se va determina, în baza informațiilor prezentate de producător sau în numele acestuia, în cazul în care cifrele comunicate de el sînt compatibile cu cele care caracterizează, în mod obișnuit, vânzările de mărfuri de aceeași clasă sau de același tip cu marfa evaluată, produse în țara de export pentru export, cu destinația țării de import.

5. În acest context "volumul beneficiilor și cheltuielilor generale" trebuie considerat ca un tot întreg. Rezultă că, dacă, într-un anumit caz, beneficiul producătorului este redus, iar cheltuielile sale generale sînt mari, beneficiul și cheltuielile sale generale, luate în ansamblu, vor putea fi compatibile cu cele care corespund, în mod obișnuit, vânzărilor de mărfuri de aceeași clasă și de același tip.

De exemplu: la lansarea unui produs în țara de import, producătorul se limitează la un beneficiu nul sau redus pentru a compensa cheltuielile generale sporite, aferente lansării. Dacă producătorul poate demonstra că, datorită circumstanțelor comerciale speciale, el realizează un beneficiu redus la vânzarea mărfii importate, cifrele beneficiilor sale efective vor fi luate în calcul cu condiția ca el să se justifice prin motive comerciale valabile și ca politica sa de prețuri să reflecte politica de prețuri existentă în ramura de producție respectivă. O atare situație poate apărea, de exemplu, în cazul cînd producătorii au fost constrînși să reducă temporar prețurile lor din cauza unei scăderi neprevăzute a cererii sau cînd aceștia vînd mărfuri pentru a completa un sortiment de mărfuri produse în țara de import, limitîndu-se la un beneficiu redus în scopul menținerii competitivității. Dacă cifrele beneficiilor și cheltuielilor generale comunicate de producător nu sînt compatibile cu cele care corespund vânzărilor de mărfuri de aceeași clasă și de același tip cu marfa evaluată, fabricate de producător cu destinația țării de import, volumul beneficiilor și cheltuielilor generale se va baza pe informații corespunzătoare, altele decît cele care au fost furnizate de producător sau în numele acestuia.

6. În cazul în care, la determinarea valorii calculate a unei mărfi, se folosesc alte informații decît cele furnizate de producător ori în numele acestuia, autoritățile respective ale țării de import îi comunică declarantului, la cererea acestuia, sursa informațiilor, datele folosite și calculele efectuate în baza acestor date, sub rezerva prevederilor art.8 alin.(4).

7. Noțiunea "cheltuieli generale", specificată la alin.(1) lit.b), cuprinde costurile directe și indirecte de producție și de comercializare a mărfurilor neincluse în valoare conform alin.(1) lit.a).

8. Pentru a determina dacă anumite mărfuri sînt "de aceeași clasă sau de același tip" cu alte mărfuri, se va ține seama în fiecare caz de circumstanțe concrete. Pentru a determina volumul beneficiilor conform prevederilor art.16, se va proceda la examinarea vânzărilor de mărfuri pentru export, cu destinația țării de import, din grupa sau din categoria cea mai restrînsă din care face parte marfa evaluată și pentru care informațiile necesare pot fi prezentate. În sensul art.16, "mărfurile de aceeași clasă sau de același tip" trebuie să provină din aceeași țară din care provine marfa evaluată.

la articolul 17

1. La determinarea valorii în vamă prin metoda specificată la art.17, drept bază se vor lua, pe cît e posibil, valorile în vamă determinate conform art.11-16.

2. Metodele de determinare a valorii în vamă, conform art.17, trebuie să fie cele specificate la art.11-16, dar o flexibilitate rezonabilă în aplicarea acestor metode ar fi conformă obiectivelor și prevederilor acestui articol.

3. Flexibilitatea rezonabilă este aplicabilă, de exemplu, în cazul:

a) prevederii conform căreia mărfurile identice (similare) ar trebui să fie exportate foarte aproape de momentul sau la momentul exportului mărfii evaluate; folosirii valorii mărfurilor identice (similare) importate, produse în altă țară decît țara de export a mărfii evaluate, drept bază pentru valoarea în vamă; utilizării valorii în vamă a mărfurilor identice (similare) importate, determinate prin aplicarea prevederilor art.15 sau 16;

b) prevederii conform căreia mărfurile ar trebui să fie vîndute în starea în care au fost importate (art.15 alin.(1)) sau a termenului de 90 de zile (art.15 alin.(2)).

[anexa nr.5](#)

[Anexa nr.5 introdusă prin LP324 din 23.12.13, MO320-321/31.12.13 art.871; în vigoare 01.01.14]